

Herbár myšlienok
Ľubomíra Stančeka
Ľubomíra Stančeka

Cenzor:

ks. dr. hab. Marian Włosiński prof. WSHE

NIHIL OBSTAT:

Spišská Kapitula 30. 7. 2011

Doc. Jozef Biel'ak, PhD

IMPRIMI POTEST:

Bratislava č. 86 zo dňa 3. 8. 2011

P. ThLic. Jozef Noga, CM.

© P. Prof. Ľubomír Stanček, PhD., CM.

Grafická úprava: PaedDr. Júlia Kubicová

ISBN: 978-80-970281-8-3

EAN: 9788097028183

500 úžasných spirituálnych myšlienok,
ktoré sa priamo dotýkajú duší
a objímajú krehké ľudské srdcia

-

Herbár viac ako 25-tich tém z duchovnej kyticky P. Prof. Ľubomíra Stančeka, nám pomáha svojou životnou múdrosťou a poznaním, riešiť rôzne životné otázky. Jej vôňa otvára naše srdcia, čím ich tak pripravuje na poodhalenie a prijatie duchovného tajomstva; a keď objavíme bohatstvo ducha, pochopíme túžby svojho srdca a zmysel celej existencie.

Myšlienky sú určené viac na rozjímanie ako na čítanie, čím sa usádzajú v našom srdci a pomáhajú nám pochopiť a prijať alebo zmeniť rôzne životné situácie.

Vraví sa „menej je viac“. Aj jedna múdra a správne pochopená veta, sa dokáže dotknúť

srdca, zmeniť ho a naplniť dôverou; jediný dotyk prozreteľnej Božej lásky, dokáže priam nevysloviteľné a neuveriteľné.

Dajme Bohu i počas rozjímania nad jednotlivými myšlienkami, k dispozícii celé svoje „ja“, nech nás svojou zázračnou mocou a liečivou láskou, privedie späť k svojej identite a podstate - k Nemu. Otvorme svoje srdcia a vnímajme drahocenné slová svojim duchom.

Vrúcna vďaka patrí P. Prof. Ľubomírovi Stančekovi, za podanú ruku a najmä svoje srdce, ktorým nás uvádza do pravdy života a jeho tajomstiev, v ktorých spoznávame predovšetkým samých seba.

Nech ho Pán Boh požehná a za všetko jeho úsilie nesmierne štedro odmení...!

A U T O R I T A

1. Nadriadený musí byť vybavený pokornou autoritou, zatiaľ čo podriadený musí vlastniť slobodnú pokoru. Preto sa vždy musí rozlišovať: sloboda od pýchy, pokora od bojazlivosti, aby sa nezamieňala pokora s bojazlivosťou, alebo sloboda s pýchou.

2. Autorita zvlášť musí mať intuíciu, najmä v prípade, keď je vedená hlbokým pokojom. Rovnako pri hľadaní potvrdenia svojej intuície je potrebné ticho, s tým, že nepodcení, neodstavi stranou aj názor, či mienku tých, ktorým dôveruje, či na to určeným.

3. Autorita je aj: vedieť sa postaviť tvárou tvár problémom a komplexne ich riešiť srdcom dieťaťa v dôvere Boha.

4. Kto má vyššie funkcie, je postavený nižšie: tu sú kritériá oproti svetu obrátené naopak, pretože úrovňou lásky zostáva úroveň bratstva.

5. Skúsenosť hovorí, že pokora autority, poníženosť, odovzdanosť do vôle Božej, prináša požehnanie a úspech - umenšovať sa, aby Kristus tým viac rástol v zverených.

B O H / Ježiš, Duch Svätý

6. Sme temnotou a on je najživším jasom; sme chorobou a on je pevným zdravím; sme biedou a on je nekonečným bohatstvom; sme slabosťou a on nás podopiera; quia tu es, Deus, fortitudo mea: lebo Ty si stále môj, Bože, naša sila.

-

7. Bez rozumu a bez mysle na začiatku, bez Boha, ktorý je na začiatku a od počiatku, ktorý je rozumom, myslou, vedomím, by všetko ostávalo nepochopiteľné.

-

8. Miera, akou máme milovať Boha, je: milovať ho bez miery.

9. Keby som videl celkom do vnútorného Božieho života, mohol by som v tomto poznaní nad ním akoby triumfovať.

-

10. To, čo Písmo a kresťanská tradícia nazývajú „Boh“, sa javí ako ponuka nádeji človeku: Boh ako moc budúcnosti, ako budúcnosť našich projektov budúcnosti, ako moc, ktorá nás oslobodzuje k nášmu ľudskému bytiu a k nemu vyzýva.

-

11. S Najsvätejšou Trojicou je to podobne ako s trojitým skupenstvom vody: je jedna voda, ale môže existovať v troch skupenstvách: voda, para a ľad; ale stále je to jedna a tá istá voda.

12. Jedine Boh je dobrý - to znamená, že jedine v ňom, je prvotný prameň všetkých hodnôt a v ňom je aj ich konečné naplnenie; on je Alfa a Omega; iba v ňom nachádzajú tieto hodnoty autentický obsah a definitívne potvrdenie. Bez neho, bez odvolávania sa na Boha, zostáva celý hodnotový svet akoby zavesený v absolútnom prázdne; stráca aj svoju transparentnosť, svoju výrazovosť.

-

13. Božia sila sa zakladá predovšetkým na láske.

-

14. Boh by nemohol byť absolútnou budúcnosťou dejín, keby nebol absolútnym pôvodcom všetkej skutočnosti.

-

15. Boha nemusím celkom chápať; môžem ho uznávať ako tajomstvo - ale aj tak jeho existencia je vysvetlením všetkého.

-

16. Najlepší spôsob ako môžeme niekomu pomôcť milovať Boha, je: pomôcť mu, aby Boha poznal; čím viac bude poznávať a objavovať Boha, tým bude v ňom nachádzať väčšie potešenie; jeho srdce bude milovať Boha ako jediného, ktorého môže milovať totálne; a jeho slobodná vôľa bude schopná nachádzať ho ako jediného, ktorý uspokojí všetky jeho túžby a očakávania.

-

17. Ježiš stavia svoje blahoslavenstvá oproti mienke sveta.

18. Ak nepoznáme dobre Ježišov život, nebudeme vedieť, ako ho nasledovať.

-

19. Túžba po Bohu je zasiata do ľudského srdca - je to hlad po Bohu, túžba po zážitku, po veľmi intenzívnom a hlbokom stretnutí s Bohom.

-

20. Ježiš Kristus neprišiel kvôli tomu, lebo si nás chcel pozrieť zblízka, a neprišiel ani kvôli tomu, aby sa ukázal, akú má veľkú moc a silu, ale prišiel kvôli nám, aby nás správne nasmeroval, aby nás učil a naučil, ako správne žiť a konať, aby sme sa páčili nebeskému Otcovi a plnili jeho vôľu; Ježiš plnil Božiu vôľu a splnil svoju úlohu ako Učiteľ.

-

21. Ten, kto nemá rád Boha, je od neho ďaleko, a ak ho nemá rád definitívne, je od neho ďaleko navždy.

-

22. Ak sa pozrieš okolo seba, keď prechádzaš po niektorých mestách, povedal by si, že Ježišov testament je pre ne utópiou, ak by si nemyslel na Ježiša.

-

23. Bol som 33 rokov medzi ľuďmi, tisíckrát som im hovoril, že skutky zavážia oveľa viac než slová, a preto som bol ukrižovaný; vysvetľoval som, že mojich učeníkov možno rozoznať podľa lásky, a nie podľa množstva slov a prázdnych gest. Ježiš.

24. Ani na brehu potoka nevidíme, kde voda vyviera a kde končí jej tok; je dôležité pre nás, že je tu, že ju vidíme.

-

25. Nejestvuje hľadanie Boha, nejestvuje nachádzanie Boha, ktoré by išlo mimo človeka, pretože Ježiš za každého človeka zomrel, každému človeku svojim zmŕtvychvstaním dal nádej a pre každého svojim nanebovstúpením pripravil miesto, aby každý mohol byť celú večnosť tam, kde bude On.

-

26. Kristova Cirkev je tajomstvo; je to božská, presnejšie povedané - božsko-ludská skutočnosť na tomto svete.

27. Boh nás volá - vyjdite zo svojich hrobov, vyjdite von zo svojej ľahostajnosti, strnulosti, sebecka, z neporiadku a chaosu, v ktorom žijete, z hriechu v ktorom žijete; obráťte sa ku mne a ja otvorím vaše hroby.

-

28. Duch Svätý vchádza do ľudských dejín, aby nám pomohol na našej ceste.

-

29. Kto nechce prijať Krista, prijme to, čo ho zotročí.

-

Č N O S T I

30. Čnosti a dary kvitnú na steble milosti a s ňou sa rozvíjajú, nesú plody, vädnú, hynú.

-

31. Čnosť robí dobrým toho, ktorý ju vlastní a jeho dielo robí tiež dobrým.

-

32. Čnosť spočíva vo svojej podstate na poznaní. Ale keďže pravé poznanie je len jedno, aj čnosť je len jedna jediná a spočíva v zmocňovaní sa pravdy.

-

33. Úspech našej činnosti bude zabezpečený v takej miere, v akej budú rásť naše duchovné zásoby.

-

34. Semeno dáva mnohé plody tam, kde je odvaha, zdržanlivosť, spravodlivosť, kde rozvaha pripravuje ľudské srdce ako dobrú pôdu, ktorá je schopná poslúchať a chápať slovo.

-

35. Zo zvláštnych čností sa máme cvičiť najmä v tých, ktoré zodpovedajú nášmu povolaniu, a nie natoľko v tých, ktoré zodpovedajú len našej vlastnej záľube.

-

36. Každý z nás svojím životom vytvára akúsi mozaiku - obrazu Boha. Jednotlivými časťami v tejto mozaike sú práve naše čnosti. Čím viac ich máme, tým krajší a pravdivejší obraz Boha ponúkame svojmu okoliu.

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka

Č L O V E K

-

37. Opakovaním dobrých skutkov nadobúdame dobré návyky – čnosti. Ich nadobudnutie však predpokladá Božiu milosť.

-

38. Charakterného, disciplinovaného a dobrého človeka nazývame duševným šľachticom.

39. Boh stvoril človeka na svoj obraz a to ho odlišuje od všetkých ostatných živočíchov; tento obraz predpokladá podobnosť s Bohom v inteligencii, vo vôli, v moci; človek sa stáva niekým, stáva sa rozumovou bytosťou, stáva sa 'osobou'.

-

40. Telo nie je väzením duše ani zdrojom hriechu; keď duša a telo tvoria jednotu, padá stará predstava, že smrť je odlúčením duše od tela; smrť je teda udalosť, ktorá postihuje celého človeka.

-

41. Som Boží majetok, a preto nezaniknem.

42. To, že človek je stvorený na Boží obraz, že je v ňom zanechaný prvok božskosti a prítomnosti Boha, dáva predpoklad, že v ňom (v človeku), zanechal Boh túžbu po ňom samom - túžbu poznať Boha.

-

43. Človek vo svojom srdci prechováva túžbu po Bohu; svoju existenciu, svoje bytie smeruje k niečomu nadpozemskému, transcendentnému, k niečomu, čo je viac ako on sám.

-

44. Boh vo svojom pôsobení človeka neobchádza, ale prijíma a hodnotí jeho snahu podľa toho, čo ju najlepšie charakterizuje.

-

45. Človek je jediné stvorenie, ktoré sa utieka k Bohu, aby získalo od Boha to, čo mu najviac chýba k dokonalosti.

-

46. Človek má svoj plný význam iba v Stvoriteľovi, ktorý tvorí človeka pre seba, aby človek našiel vo svojom Tvorcovi svoju dokonalosť Božieho obrazu.

-

47. Neveriaci, ale čestní ľudia, hoci nevyznávajú nijaké náboženstvo, môžu mať ušľachtilé sebaovládanie.

-

48. Aby sa človek mohol stať veľkým, treba zabiť Boha.

-

DETI

49. V dnešnom svete je častý omyl, keď chránime najmä deti pred námahou. Ten, kto chce viesť deti bez námahy, nepochopil význam výchovy. Ved' život človeka je poznačený námahou.

-

50. Dieťa, ktoré miluje, počíta s tým, že nemusí dostať to, čo chce. Vtedy sa skúša láska. Vtedy, aj keď nedostaneme, sme schopní prijať Boží zámer, a nie silou mocou presadiť to, čo ja chcem.

DUCHOVNÝ RAST

51. Fenomén rastu duchovného života musí rešpektovať rast zo zeme, kde je naše videnie ohraničené, kde majú svoje miesto prirodzené sklony, kde nie je všetko zlé a nečisté, ale je to etapa, kde nemožno podceniť sympatie i antipatie, aby sme mohli rásť k nekonečným horizontom, k univerzálnej láske, keď sa dokážeme neskôr otvoriť hodnotám určeným i doporučeným pre radosť osobnú zo všetkých z okolia.

-

52. Nepochybujme o tom, že duchovný život môže byť aj dobrodružstvom.

53. Bolesť a často aj smrť sú v nadprirodzenom poriadku dôvodom plodnosti. Uvedomujeme si to ako spoločenský paradox. Na rozdiel od iných, všetci sme tí, čo žijú medzi ľuďmi ako obetovaní, ktorí patria všetkým: verejný otrok, na používanie pre spoločenstvo. Vteluje sa v ňom spoločenský paradox kresťanstva, v ktorom najponíženejší je najvyšším a ten, kto najviac rozkazuje, najviac slúži.

54. Nebolo by správne pri pohľade na svoje chyby upadnúť do zmätku; môžu nám byť dokonca na úžitok, napríklad: poznať svoju ničotu.

55. Stelesňujúc v prítomnom okamihu svoj ideál svätci žijú život, ktorý sa realizuje vo svojej podstate.

56. Medzi pokrytcov je oprávnené zaradiť ten, kto iba predstiera, že nosí v srdci disciplínu. Mení tak službu dušiam na nástroj moci, ale hriech je ešte ťažší, ak nie sme voči darebákovi v disciplíne prísni a robíme si starosti, ako sa im prispôbiť.

57. Sme pánmi svojich slov, ale keď ich vypovieme, musíme za ne niešť aj zodpovednosť.

58. Mnohí ľudia zabudli, že jestvuje spôsob, ako prekonať nečakané púšte citov a krutú suchopárnosť, ktoré niekedy zatarasia pokojný tok života - na to je tu duchovný život.

59. Pre koho Božia vec nie je hodná každej obety, ten nikdy nepochopí vzácnosť perly; vzácna perla je nezničiteľná, nemožno ju stratiť a získame ju už tu na zemi, aby tiahla naše srdce do neba.

60. Svätci nezačali všetci dobre, ale všetci dobre skončili.

61. Pokora je základom duchovného rastu a jej cieľom je oslobodiť človeka od seba samého; nič iné nerobí kontemplácia, ona z nás vyháňa naše zaplnenie vlastným „ja“, aby mal v našom srdci miesto Boh.

62. Zamyslime sa: ak je toto vrchol, z toho vyplýva, že mu niečo musí prechádzať a niečo nasledovať. Je to ako kopec, alebo hora; najprv musím vyliezť hore - tak som v najvyššom bode a potom musím zísť dole - možno aj druhou stranou kopca.

63. Prázdno núti človeka zamýšľať sa nad duchovnými vecami.

64. Nezabúdajme aj na to, že dobré i zlé slovo, keď ich vypovieme, môžu mať rovnako dlho odozvu, ale jedno spôsobuje radosť, obohacuje a druhé ničí, ubližuje, zraňuje.

-

65. Problém, prečo človek stagnuje a neposúva sa dopredu, je v tom, že zostáva stáť v polovici cesty a uspokojí sa s tým, čo už dosiahol, čo už vie, lebo má málo odvahy, lebo sa bojí; bojí sa "zatiahnuť na hĺbinu."

-

66. Disciplína a milosrdenstvo totiž strácajú svoju hodnotu a vážnosť, keď sú vykonávané nezávisle od seba.

67. Koho skutočne zasiahne Božie slovo, ten vytriezvie z hriechu. Ilúzie sa rozplynú, najmä tie o sebe samom, o svojich schopnostiach, svätosti - Božie slovo robí človeka triezvym.

-

68. Citový život človeka je často ohrozený, devastovaný a vyprázdňovaný; je odkázaný na svoje najhlbšie vnútro a zaplňa ho tým, čo mu nahradí toto prázdno - prázdno po Bohu, túžbu po ňom.

-

69. V tom "áno", ktoré sme vyslovili pri našom odovzdaní sa Bohu, sme uskutočnili toto základné zrieknutie sa túžby byť autonómny, "samorealizovať sa".

70. Duchovný organizmus kresťana tvoria
- milosť, čnosti a dary.

-

71. Nezáleží kto sme, tieň kríža ide za
nami.

-

72. Bez toho, aby sme strácali vyrovnanosť
a pokoj, uznajme za prirodzené, že tvor je
tvor a hlina je hlina a skúsme zachrániť
jednotu skôr ako zaspíme.

-

73. Trpezlivosť, vytrvalosť a láska - to je
sila ducha, ktorá dokáže viac ako fyzická
sila a zúrivosť.

-

74. Čistota mysle spočíva v usmernení
všetkých duchovných schopností na Boha.

75. Poznanie vlastného „ja“, vlastnej
úbohosti, priznanie sa k nej a pohľad s
dôverou upretý na Boha, nám pomáha
rásť v pokore.

-

76. Vláda nad vlastnými myšlienkami a
predstavivosťou sa stáva pre človeka
znakom vlády nad svojím životom a
schopnosťou obetovať sa Bohu.

-

77. Čím viac sa človek vzd'ahuje od chvíle
predsavzatia, tým rýchlejšie sa vzd'ahuje
od Boha.

-

78. Treba sa dať pretvárať Slnkom,
ktorým je Boh, a prenášať Vetrom, ktorým
je Duch.

79. Môžeme vyznať, že na ceste k svätosti nepoznáme nič väčšieho, ako je vernosť v maličkostiach? Časom sa z veľkých vecí stanú maličké a naopak.

-

80. Sme oslovovaní posväcovať sa kvôli posväteniu iných; slová, ktoré 'prebodávajú'.

-

81. Lepšími v očiach iných ľudí nás nerobia veľké slová ani naduté reči, ale len naše skutky, postoje, správanie a schopnosť iným pomôcť; keď budeme takto konať voči ľuďom, zapáčíme sa aj Bohu.

-

82. Zvyk zapráši, zanesie, zadusí aj najkrajšie veci.

83. Nejestvuje svätosť bez stálej poddajnosti Duchu Svätému, bez ustavičného „áno“ jeho vnuknutiam.

-

84. Je múdre dať sa viesť; nepodceniť, že v živote rastu môže dôjsť k cyklicky opakovaným chybám; chyby mladosti sa môžu zopakovať v starobe. Neznechucuj sa, keď sa ti nedarí; si človek, nie anjel

-

85. Nadšenie nemá trvácnosť.

-

86. Ak nevyhľadávame rôzne roztržitosti a nesústredíme sa na ne, môžu nás cvičiť v pokore a v sústredení.

-

87. Dokonalý kresťan prináša so sebou vždy vyrovnanosť a radosť; vyrovnanosť, lebo sa cíti v Božej prítomnosti; radosť, lebo sa cíti obklopený jeho darmi.

-

88. Rast k dokonalosti môže byť poznačený aj omylmi.

-

89. Cirkev je vždy v určitom napätí medzi "starým a moderným"; je pravdou, že nové ešte nemusí byť vždy dobré a staré sa nemusí báť vždy nového.

-

90. Rast nesmie byť len túžba po dobrodružstve, len túžba zažiť napätie, ale i vyvarovať sa otroctvu.

-

91. Dary pôsobia po celý čas na ceste dokonalosti a sú jej nutnou súčasťou.

-

92. Rast v duchovnom živote nech sa vyvaruje nepotrebných rečí a postojov.

-

93. Hlavnou chybou narážame u iných, a proti nej sa najčastejšie previňujeme.

-

94. Stále sa usmievať? To nie, len blázni sa stále smejú, ale srdce je domovom našej osobnosti.

-

95. Dokonalosť záleží na spojení s Bohom. Toho dosiahneme sebazáporom, pokorou a poslušnosťou.

-

96. Cieľom sebazáporu nie je prirodzenosť zničiť, ale zdokonaľovať.

-

97. Memento: chrániť sa byť chvíľkový.

-

98. Človek dokazuje svoju osobnú a duchovnú dokonalosť v každodennom živote pri plnení povinností.

-

H R I E C H / Z L O

99. Hriech učinil človeka otrokom jeho vlastných vášní, zmyslových hnutí; otrok potom musí poslúchať i tam, kde sa to s jeho ľudskou dôstojnosťou nezrovnáva - jedni ľudia zotročujú druhých.

-

100. Kedy Boha najviac urážame? Keď konáme tzv. zvykové hriechy; Ježiša neurážajú najviac naše pády, ktoré sa nám stanú z našej slabosti, ale hriechy, ktoré neľutujeme, lebo sa ich nechceme zbaviť a počítame s nimi aj v budúcnosti.

-

101. Človek, aby sa mohol dostať do milosti, musí byť vytrhnutý z hriechu.

-

102. Chcime trpezlivosťou a dobrotou vziať zlobu hriechu.

-

103. Ak si z neživých hviezd robíme démonov, ktorí riadia naše osudy, nečudujme sa, keď očakávanú úlohu hviezd vezme do rúk sám Démon.

-

104. Nestriednosť nazývajú „matkou smilstva“, lebo opití a prejedení prejavujú tuposť mysle, neviazanú veselosť prejavovanú vrieskaním a oplzlými rečami, táraním až šašovstvom, ba dokonca aj zmyselnosťou; teda niekomu požitie alkoholu zbúra hranicu slušnosti, a tak smeruje k úpadku aj múdry.

105. Najväčšou vecou, akú môžeme od Boha žiadať a ktorú nám nikdy neodmietne, je prosba o odpustenie hriechov.

-

106. Odkladanie sporov, neochota vypočuť druhých, zničenie lásky, ničí to najcennejšie - aj Boha v ľuďoch.

-

107. Nedbalosť pripraví človeka o útechu a radosť z duchovného života, zväčšuje námahu dňa a umenšuje pritom zásluhy.

-

108. Hriech je jed, ktorý spôsobuje smrť duše. Egoista počúva len seba, hovorí len o sebe, zaujíma sa len o seba - to je naša rakovina srdca, s ktorou sa rodíme všetci, jej príčinou je dedičný hriech.

109. Grécke slovo pre lenivosť je 'acedia' a má širší význam ako slovenské 'lenivosť'; znamená všeobecný stav znechutenosti, unavenosti, nezáujmu, nudy. Tejto neresti vravia aj 'poludňajší démon', pretože pokúša na poludnie, keď už pominula prvá chuť do práce. Obrazne to platí aj o „poludní života“, keď už prešlo nadšenie mladosti, veľká horlivosť, chuť, elán a entuziazmus.

-

110. Hriešnosť človeka je jeho bytostnou tragédiou.

-

111. Kto na úder odpovedá úderom, to je len fyzická ozvena. Kto úder nevracia a nepomstí sa, ale povie: „Začnime po novom,“ ten tvorí čosi nové.

112. Nestriednosťou sa prejavuje slabá vôľa a nezáujem o vyššie hodnoty.

-

113. Hnev plodí nespravodlivosť.

-

114. Ustavičný boj proti zlu spôsobuje nepokoj, a teda nakoniec väčšie zlo.

-

115. Ak sme vlažní, alebo sa topíme v hriechu, Boh bude k nám hovoriť cez nepokoj, aby sme zanechali hriech; a to bude pre nás ťažké, zatiaľ čo diabol bude hovoriť akí sme fajn, pohoda, nemusíš nič robiť, buď kludný; ale situácia sa môže aj obrátiť.

-

116. Silná strava živí telesné pudy a silné nápoje tak zmenšujú pocit zodpovednosti.

-

117. Kto sa nedokáže ovládať v takých malých veciach, ako je odrieknutie si jedla a nápoja, ten skoro, ako sa obrazne hovorí, predá za šošovicu prvorodenstvo v Božom kráľovstve.

-

118. Kresťan, ktorý na hnev odpovie hnevom, pácha duchovnú samovraždu, zrádza Boha, aj keď si myslí, že ho obraňuje.

-

119. Defekt znemožňuje pokračovať v ceste. Odhaľme svoje chyby - defekty vo svojom živote; len keď si uvedomíme

svoje odbočenia od Boha, budeme môcť skutočne zosúladiť svoj život s jeho vôľou.

-

120. Láskou k veciam si nahrádzame nedostatok lásky od ľudí a zdanlivo si myslíme, že veci nás tak nezradia, ako nás zradili alebo sklamali ľudia

-

121. Lenivosť je červ na koreni; zožiera zvnútra hlavné cnosti, i keď je navonok všetko v poriadku.

-

122. Ľahšie sa proti zlu bojuje, zlo premáha, ťažšie sa zlo znáša.

-

123. Proti slabosti ľudskej prirodzenosti je jediným liekom len Božia milosť.

124. Liek proti lakomstvu a sebecku pozostáva v zabudnutí na seba, v zapretí seba a v tom, aby sme zomreli sebe - to je recept Lekára na egoizmus.

-

125. Egocentrický pohľad, ktorý zapríčiňuje ochudobnenie pravej lásky, rozvíja tie najhoršie úklady,

-

126. Nedostatok lásky znamená poddať sa ľahostajnosti a skepticizmu; stať sa otrokmi drog a nezriadenej sexuality; poddať sa organizáciám založeným na násilí, ktoré pracujú v ilegite a despoticky.

-

127. Lakomstvom si nahrádzame to, čo sme nedostali doma.

128. Človek zbavený lásky je obeťou úskočnej špirály, ktorá čoraz viac obmedzuje horizonty bratstva, a každý subjekt ženie, aby si za kritérium posudzovania zvolil seba, svoje „ja“ a svoje vlastné potešenie.

-

129. Zlo je vtedy najhoršie, keď berie na seba podobu nejakého dobra; hriech je ohavnejší, keď sa pácha pod rúškom čnosti; trpezlivosť sa ľahko stane pláštikom slabosti a lenivosti.

-

130. Tupá pasivita k zlu zavíni, že sa zlo zakorení a utvrdí.

-

131. Hriech sa nám stáva zvykom, a to je najväčšia tragédia!

L Á S K A / S R D C E

132. Láska sa učí horieť od toho, kto horí.

-

133. Je nevyhnutné ukázať, že Božia láska nás pobáda k úprimnému zápasu a vyhýbaniu sa hriechu, ktorý je negáciou lásky.

-

134. Láska posilňuje a očisťuje našu ľudskú schopnosť milovať - zvyšuje ju do nadprirodzenej dokonalosti Božej lásky.

-

135. Láska k Otcovi nám pomôže vyjsť v ústrety bratom a sestrám.

-

136. Cesta dobra má jedno meno: Láska - v nej možno nájsť kľúč od každej nádeje.

-

137. Láska je konštruktívna sila na každej, pre ľudstvo pozitívnej ceste.

-

138. Lásku k blížnemu sprevádza úprimný záujem o spravodlivosť.

-

139. Dve alebo viaceré duše spojené v Kristovom mene, ktoré nielenže sa neboja a nehanbia otvorene si pred sebou navzájom vysloviť svoju túžbu milovať Boha, ale ktoré povýšili vzájomnú jednotu medzi sebou v Kristovi za svoj ideál - také duše predstavujú vo svete božskú moc.

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka

140. Pravý kresťan má vraj tri srdcia: srdce matky, dieťaťa a sudcu. Matky - aby všetkých miloval ako matka, srdce dieťaťa - aby žil nevinne ako dieťa, a srdce sudcu, aby bol vždy prísny a spravodlivý na seba.

-

141. Na lásku k Bohu mám len dnešok.

-

142. Filozofi vysvetľujú nesmrteľnosť duše jej jednoduchosťou - nemôže sa rozdeliť, nemôže sa rozpadnúť, nemôže teda zaniknúť. Teológia to vysvetľuje krajšie - človek nemôže zaniknúť, pretože Boh ho pozná a miluje; a keďže každá láska tiahne k trvaniu, Božia láska trvalosť nielen chce, ale ju i spôsobuje.

-

143. Ľudská láska nepripúšťa „skúšku“.

-

144. Človek srdca vie oceniť silu Tvorcu svojho blížneho.

-

145. Vzájomný pokoj je predpokladom pokoja s Bohom.

-

146. Boh prijíma obeť iba z lásky a vzájomného pokoja.

-

147. Márna je naša snaha pred Bohom, ak sa nezakladá na bratskej láske a jednote.

-

148. Láska ešte nikoho neochudobnila.

-

149. Čo si od nás praje Ježiš? Ježiš si praje žiť lásku.

-

150. Za pravú lásku sa nemusíme hanbiť; s pravou láskou sa nemusíme skrývať; pravá láska patrí na svietnik, aby svietila všetkým; pravá láska je soľ, ktorá pomôže zničiť hnilobu, ktorá zakonzervuje, uchráni, ktorá je potrebná pre život.

-

151. Pravda, ktorú som objavil pomocou viery a získal cestou prirodzenej činnosti rozumu, ma vedie k láske, lebo vrcholom kresťanského života, kresťanskej dokonalosti, je láska.

-

152. Najúžasnejšia, najfantastickejšia, najneslýchanejšia, najneuveriteľnejšia a najnepochopiteľnejšia je skutočnosť, že prostredníctvom svojho tela môžeš dať život niekomu inému, ktorý ešte nikdy predtým nežil a ktorý môže žiť stále, naveky... A navyše robíš to v akte, v ktorom sa vyjadruje a dáva aj tvoje srdce - a tvoje telo sa stáva priesečníkom lásky a života!

-

153. Vnútna láska je láskavosť srdca, ktorá v nás vyvoláva láskyplné prijímanie ktoréhokoľvek človeka.

-

154. Na celom svete je obrovský hlad po láske.

155. Ak chceme skutočne milovať, musíme sa odpútať najmä od seba. Musíme nezištne dávať a milovať až do konca; toto oslobodzovanie je dlhodobou prácou a namáhavé, je však zdrojom vyrovnanosti a tajomstvom šťastia.

-

156. Láska je dar Boží. Mali by sme použiť všetky dostupné ľudské prostriedky na jej získanie, ale v prvom rade musíme o lásku prosiť, očakávať ju a pokorne s otvoreným srdcom ju privítať.

-

157. Ten, kto skutočne miluje druhého, pochopí jeho slabosti a nedokonalosti.

-

158. Aké je ľahké a dôležité pripomínať a pomáhať oceniť pravdu: Boh ťa miluje! Je pravdivá tak vo chvíľach horlivosti a nadšenia, ako aj vo chvíľach sucha a znechutenia.

-

159. Láska rodí dôveru.

-

160. Láska pobáda človeka, aby prosil Boha o to, čo je v zhode s jeho vôľou.

-

161. Podľa Ježišovho príkladu kresťan je sám sebou, keď je "pre druhých"; toto sú znamenia veľkých ľudí - náš život má zmysel len v spojení so životmi iných.

-

162. Človek, ktorý má lásku, neskúma, aký úmysel majú druhí vo svojom konaní; nikdy si nemyslí, že robí lepšie než iní a nikdy sa nevyvyšuje nad svojho blížneho; naopak, myslí si, že druhí konajú vždy lepšie než on. Neurazí sa, keď sa pred ním uprednostní blížny; aj keď ním opovrhnu, zostáva spokojný, lebo si myslí, že si zasluhuje ešte väčšie opovrhnutie.

-

163. Niekoľko prejavov skutočnej lásky je účinnejších ako množstvo slov.

-

164. Stále intenzívnejšie by sme sa mali usilovať o vytvorenie nadšenej túžby milovať, ktorú budeme všade uplatňovať - aby láska vždy prevládala nad hriechom.

165. Skutok z lásky je rosou pre srdce; slová lásky sú slniečkom pre rast života.

-

166. Láska - triáda rozvrstvenia božského v ľudskom a ľudského v božskom.

-

167. Najlepšia cesta - cesta lásky

-

168. Mať niekoho rád, znamená - vždy od začiatku žiť.

-

169. Obetavé srdce sa má vyznačovať nezištnou šľachetnosťou.

-

170. Nič nás tak nepobáda milovať, ako poznanie, že sme milovaní. Pravá láska je obohatením.

-

171. Kto môže, nech pochopí; komu je dané, nech dokáže odpovedať; kto poznal lásku a veľmi miluje, nech začne a pokračuje. Kristova láska horí, zapalaťuje. Spolupracovníkom Kristus z kríža nesľubuje raj na zemi, ale raj vo večnom živote.

-

172. V spojení života lásky s Kristovou obetou ľud tvoriaci kráľovské kňazstvo uvádza do činnosti dynamizmus lásky, ktorý sa vo svete hlása a postupne svet premieňa.

-

173. Božia láska vzbudzuje diela lásky.

-

174. Nič iné okrem lásky nemôže byť vysvetlením tajomstva kríža.

-

175. Duša v ničom nesmie hľadať seba. Miluje Boha čistou láskou a slúži mu pre neho samého.

-

176. Človek, ktorý má lásku, nie je pyšný: nemá záľubu vo vláde nad inými; nikdy ho nepočujete karhať ich správanie; nerád hovorí o tom, čo iní robia.

-

177. Láska je presne to, čo pre nás urobil náš Pán, keď si obliekol na seba plášť našich hriechov.

-

178. Zaľúbená osoba myslí na toho, koho miluje, túži byť s ním a chce sa mu podobať. Každý, kto Krista naozaj miluje, je unášaný dynamikou lásky a robí ďalší krok: Krista nasleduje.

-

179. Láskavosť plodí návyk dobrého zmýšľania o iných.

-

180. Láska prebýva v srdci človeka. Môžeme teda hovoriť o niektorých aspektoch „vnútornej lásky“.

-

181. Láska jednoducho zahŕňa všetky povolania, objíma všetky časy a miesta - jednoducho je večná a nekonečná...

-

182. Liečme ľudí láskou.

-

183. Treba odhaliť každému človeku, bez akejkol'vek diskriminácie, že Boh mu je nablízku a že ho nekonečne miluje.

-

184. Platí zásada, že pravá láska sa nikomu nevnučuje a preto neodpuďuje.

-

185. Srdce je náš skrytý a nedostupný stred a jedine Boží Duch ho môže preskúmať a poznať.

-

186. Nemyslím, že jestvujú tak tvrdé srdcia, ktoré by nemilovali, keby videli, ako sú milované.

187. Keď niečo dávame, máme to dávať z hĺbky srdca a nečakať odmenu. Ani nikdy nehovorme, koľko sme toho urobili pre iných. Keď sa modlíme alebo postíme, má to byť skutočné pokánie, nielen prejavené navonok, ale skutočne prežité v našom srdci.

-

188. Schopnosť vidieť dobrú stránku druhého, je najlepší protijed na zhubné tendencie, ktoré zvyrazňujú zlo a ohováranie také rozšírené v ľudskej spoločnosti.

-

189. Srdce je miestom zmluvy: medzi mojím ja - osobou a Bohom - osobou.

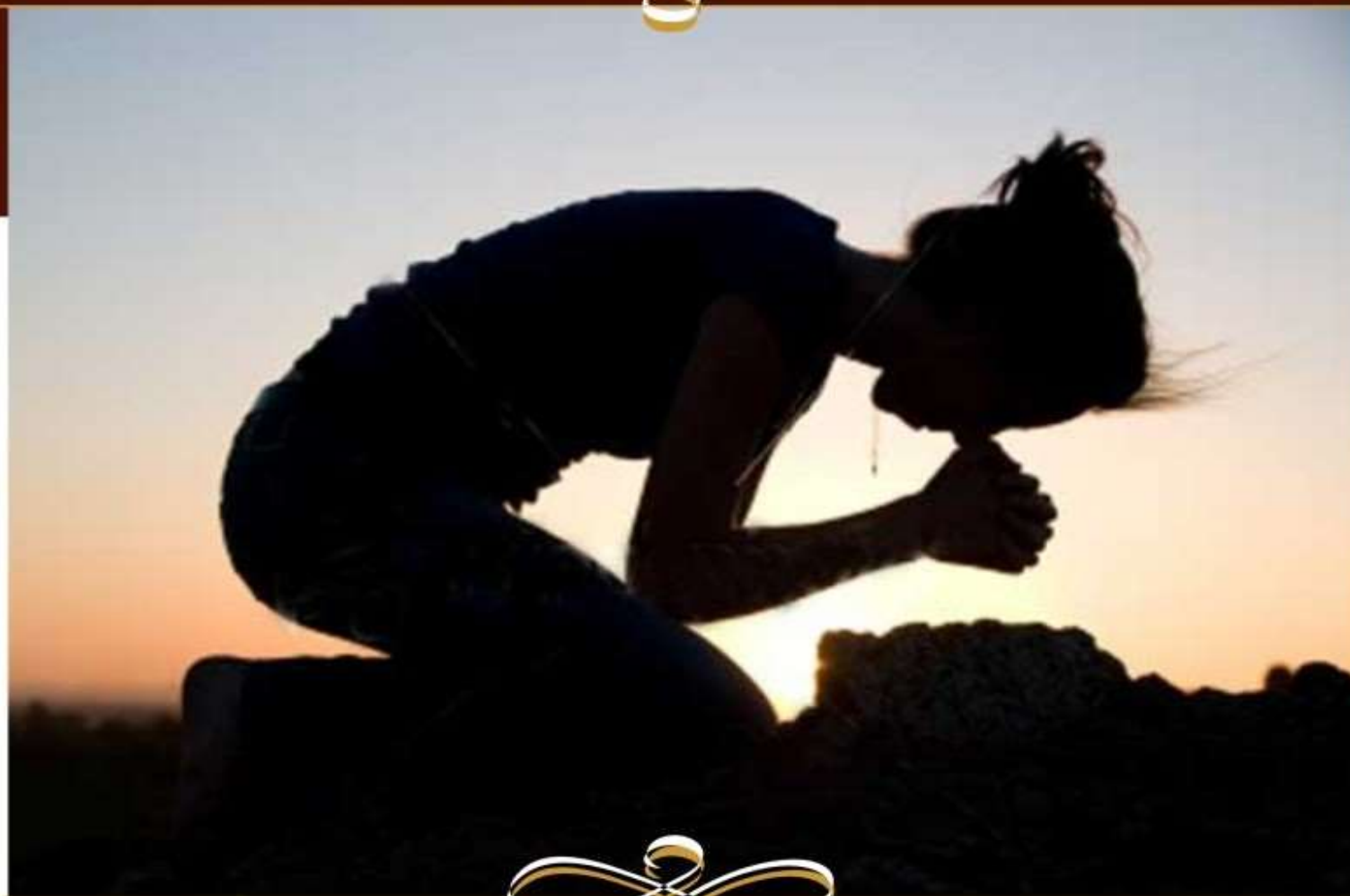
190. Srdce je miestom pravdy, kde si volíme život alebo smrť.

MODLITBA

191. Povzdychnime si, že: chcem teba, len teba môj Bože! Všetky túžby, ktoré ma rozptyľujú dňom i nocou sú v podstate falošné a márne. Tak, ako noc ukrýva v tme dychtivú túžbu po svetle, tak v hĺbke môjho srdca, bez toho, aby som si to uvedomoval, zaznieva výkrik: Chcem teba, len teba! Tak, ako búrka hľadá pokoj, zatiaľ, čo ešte bojuje proti pokoji zo všetkých svojich síl, tak sa ja búrim a bojujem proti tvojej láske, ale kričím, že chcem teba, len teba!

-

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka

-

192. Modlitba nám dáva osobitnú citlivosť k druhým a robí nás pozornými na ich potreby, na ich život a na ich osud.

-

193. Nielen deti, ale aj tí, ktorí sú na začiatku modlitbovej cesty, pociťujú, že nemajú Bohu čo povedať; musíme sa naučiť štyri kľúčové slová modlitby: ďakujem, odpusť, prosím, milujem ťa...

-

194. Asketika si vyžaduje silu; kresťan nachádza silu cez modlitbu v Stvoriteľovi.

-

195. Každá modlitba sa má ukončiť chválou, otvorenosťou srdca na lásku k Bohu.

-

196. V istom zmysle sme všetci na sebe navzájom závislí, pretože tvoríme jedno Kristovo telo. A to znamená, že naše modlitby - nás živých i mŕtvych, nie sú len dobrými myšlienkami a túžobnými želaniami, ale majú moc, pretože sme navzájom spojení.

-

197. V zložených rukách k modlitbe je ukrytá väčšia sila múdrosti ako v knihách.

-

198. Modlitba je sila, pred ktorou kapituluje aj nebo.

-

199. Nič nie je žiadanejšie ako vnútorný pokoj.

-

200. Každé miesto je dobré pre modlitbu pod podmienkou, že srdce bude otvorené Bohu; ak naše srdce nebude otvorené Bohu, aj tie najkrajšie miesta a najdokonalejšie svätyne nebudú ničím.

-

201. Modlitba je na to, aby ovplyvňovala beh dejín, urýchl'ovala príchod Božieho kráľovstva, spravodlivosti a pokoja.

-

202. Modlitba je dar, ktorý sme povinní znásobiť

-

203. Odpoveď na roztržitosť pri modlitbe nie je väčšinou nesústredenosť ducha, ale láska v srdci.

-

204. Pieseň umocňuje obsah modlitby a otvára detskú dušu.

-

205. Modlitba umožňuje každému človeku aj spoznávať tých, „ktorých mu dal Otec“; toto sú predovšetkým tí, ktorých Boh postavil takpovediac na 'chodník jeho služby', jeho starostlivosti. Sú to tí, ktorí sú duchovne blízki, ochotní apoštolsky spolupracovať, ale aj vzdialení, nevšímaví, ľahostajní, tí, čo ešte váhajú a hľadajú.

-

206. Modlitba sa nemôže sústrediť na mňa, lebo celkom stratím chuť modliť sa, zanechám ju hneď, ak sa mi v nej prestane "dariť."

-

207. Adorácia mi pomáha uvedomiť si jednu vec: Boh je veľký a ja som malý – jednoduchý, jednoducho malý, a že Boh jestvuje skrze seba a v sebe, a je skrze neho a jeho mocou.

-

208. Srdce sa chápe nielen ako orgán, ale i ako miesto citov, spomienok, rozhodnutí a zámerov; miesto, kde sa človek stretáva sám so sebou, kde berie zodpovednosť za seba, kde sa otvára alebo zatvára Bohu; je to prameň vedomej, poznávajúcej a slobodnej osobnosti, miestom voľby a tajomnej činnosti Boha; je to miesto, kde sa človek stretáva s Bohom; a práve takéto miesto si vyžaduje obrátenie, aby sa človek mohol plnšie otvoriť Božiemu pôsobeniu.

-

209. Kresťanská modlitba sa stáva zmluvným vzťahom medzi Bohom a človekom v Kristovi; je to činnosť Boha a človeka.

-

210. Našou modlitbou máme "premiešať cesto" obyčajných každodenných situácií.

-

211. Človek je tvor zmyslový, potrebuje Boha cítiť, dotknúť sa ho, potrebuje ho vnímať; a to je v modlitbe zahalené, keď sa modlitba odohráva na úrovni tajomstva, keď je Boh ukrytý v zdanlivej tme a prázdnote, a je ťažké sa s ním stretnúť. Preto sa človek vyhýba akejkol'vek príležitosti, aby sa s ním stretol.

-

212. Modliť sa pod krížom znamená vziať kríž a ísť za Ježišom.

-

213. Dnešný moderný človek vidí v modlitbe akýsi druh techniky, a dokonca niekedy sa technika stáva cieľom, kde sa dá všetko dosiahnuť pomocou ľudského úsilia.

-

214. Čím viac sa modlíme, tým viac milostí obdržíme, tým istejšia a hojnejšia bude naša spása.

-

215. Modlitba nám pomáha uvedomiť si našu chudobu, úbohosť a závislosť od Boha.

-

216. Naša modlitba je najskutočnejšia vtedy, keď si uvedomíme našu úbohosť.

-

217. Nemožno poprieť, že vznešená náuka o modlitbe, vycibrená reč a pekný spôsob prednesu majú svoju hodnotu a sú účinnejšie, iba ak ich sprevádza dobrý duch; avšak bez tohto budú síce príjemné pre zmysly a rozum, ale odovzdajú málo, alebo nijaké nadšenie vôli.

-

218. Zabezpečme si odmenu modlitbou.

-

219. Pravda o nás samých je ťažká a bolestná; modlitba nás poučuje nielen o našich nedostatkoch, ale premieňa to, čo nás v živote ubíja.

-

220. V dnešnej modernej sekularizovanej spoločnosti, na námestiach a uliciach, kde sa zdá, že vládnu nevera a ľahostajnosť, kde sa zdá, že zlo prevláda nad dobrom a vytvára dojem víťazstva Babylonu nad Jeruzalemom, existuje skrytá túžba, kľúčiaci nádej, záchvev očakávania z modlitby.

-

221. Prvou podmienkou, ktorú Ježiš kladie vo svojej škole modlitby, je obrátenie srdca.

-

222. Áno, ak máme to šťastie, že sme v Božej milosti, buď sa budeme utiekať k modlitbe, alebo si budeme vedomí, že nevydržíme veľmi dlho na ceste do neba.

-

223. Napokon, my sami si uvedomujeme, že len čo zanedbáme svoje modlitby, hneď strácame chuť na nebo, myslíme iba na zem; a ak sa znova začneme modliť, cítime, že sa v nás znovuzrodili myšlienky a túžby po nebeských veciach.

-

224. Kto je plný Boha, kto sa modlí, ten nedá súhlas na hriech.

-

225. V rozhovore s Bohom sa človek obohacuje; modlitba kresťana, kresťanská meditácia, je charakteristická tým, že cieľom je Boh – Láska.

-

226. Adorácia hovorí: „Ty si Boh, ja som človek.“

227. Meditácia nerieši problémy, ona iba "naštartuje" veriaceho, aby začal problémy riešiť; otvára sa kniha života od myšlienok, uvažovania, sa prechádza ku skutočnosti. Potom, ak som pravdivý a pokorný, môžem v tejto knihe života objaviť hnutia, ktoré hýbu mojím srdcom a môžem ich rozlišovať.

-

228. Modlitba je stretnutím dvoch túžob: túžby Boha a človeka; človek túži po Bohu nespokojné je jeho srdce, dokiaľ nespočinie v Božom srdci; a Boh túži po človekovi, lebo ho stvoril na svoj obraz - je jeho a patrí mu.

-

229. Kto sa nemodlí, padá.

-

230. Cieľom modlitby nie je zmena poriadku, aký vytvoril Boh, ale získanie toho, čo sa Boh rozhodol splniť pomocou našej modlitby.

-

231. Modlíme sa preto, lebo milujeme, milovaní a chceme milovať. Ak sa chceme modliť, musíme milovať, a ak chceme milovať, musíme sa modliť, lebo láska je z Boha a Boh, ktorý je Láska, sa nám daruje v modlitbe.

-

232. Modlitba je potrebná človeku pre duchovný a duševný život, tak ako je dýchanie potrebné pre biologický život.

-

-

233. Boh je nemenný, ale pomocou našej modlitby nás mení; v tom spočíva paradox modlitby.

-

234. Kresťanská antropológia okrem základných piatich zmyslov rozlišuje aj zmysel, ktorý nazýva „srdce“. Nechápe ho iba ako orgán, symbol života a lásky, miesto, kde sa rodia city a vôľa človeka, ale odvodzuje ho od hebrejského ponímania srdca, ktoré sa definuje ako duchovná potreba, schopnosť, pomocou ktorej je človek schopný viesť dialóg s Bohom. Táto duchovná potreba, pomocou ktorej človek vedie dialóg s Bohom, sa nazýva modlitba.

-

235. Boh sa správa tak, ako keby sme nad ním zvíťazili, ale sme to my, koho Boh akýmsi čudným spôsobom vypočuje, pretože On nechce urobiť nič, čo sa rozhodol zmeniť, bez našej pomoci.

-

236. Boh túži, aby sme pomocou našich modlitieb pomáhali realizovať jeho rozhodnutia.

-

237. Modlitba je umením, ktoré sa dosahuje trpezlivou prácou, prekonávaním prekážok, rozličných skúšok a ťažkostí...

-

238. To je sila modlitby: veriť skôr, ako dostanem, veriť s odvahou.

239. Nesmieme pochybovať o tom, že sa máme strácať v Bohu - a to sa deje cez modlitbu.

-

240. Túžba človeka po Bohu je zároveň túžbou človeka po rozhovore s Bohom, po tajomnom stretnutí s ním v modlitbe.

-

241. Boh našu modlitbu nepotrebuje, ale my potrebujeme Boha, a preto sa máme k nemu modliť.

-

242. Modlitba nie je rozumové sústredenie. Ak by to tak bolo, skôr či neskôr by to prinieslo nervové vypätie.

-

243. Od každého z nás Boh vyžaduje, že budeme ľuďmi posvätna.

-

244. Modlitba, ako "lásky k najvyššej Kráse" (filokália), sa zamilovala do slávy živého a pravého Boha.

-

245. Naša modlitba je účasťou na najvznešenejšej Kristovej modlitbe, ktorú prednáša k Otcovi v Duchu Svätom.

-

246. Čistota nášho srdca je podmienkou pre modlitbu.

-

247. Modlitba sa nezakladá na schopnostiach človeka, ale na Božej milosti.

-

-

248. Človek, ktorý je bytosťou zloženou z rozumu a vôle, sa nemôže vo svojej modlitbe spoliehať iba na city. Ak sa bude riadiť iba nimi, stane sa, že modlitbu zanechá úplne. Spolahnúť sa iba na city alebo iba na rozum, je nebezpečné.

-

249. Cieľom modlitby nie som ja, ale Boh a môj rozhovor s ním.

-

250. Skúsenosť modlitby nás učí, že ak „ja“ sa spočiatku zdá byť dôležitejším prvkom, neskôr si uvedomíme, že v skutočnosti je to inak - dôležitejšie je Ty, pretože každá naša modlitba má svoj počiatok v Bohu.

-

251. Ak sa chcem vedieť modliť, musím vedieť aj mlčať.

-

252. Boh nám dáva večnosť, my mu dávame s ťažkým srdcom pár minút.

-

253. Boh vypočuje, koho chce, ako chce, ale nakoniec vypočuje vždy.

-

254. Čas darovaný Bohu nikdy nie je premárnený a Boh ho požehná.

-

255. Modlitba si vyžaduje čas na rozhýbanie a rozvoj - na začiatok, a tiež na jej samotné zakončenie.

-

256. Ak citovo zranený človek nenájde oporu vo veriacom a modliacom sa, hľadá inde; a sekty a nové náboženstvá si zakladajú práve na emotívnom živote.

-

257. Často sa stáva, že skracujeme čas modlitby a zdá sa nám nevyužitý, ale to je iba klam. Zapamätajme si jednu vec: „Vytrvať!“

-

258. Človek, ktorý sa modlí vo viere a nekladie dôraz na priateľské stretnutie na úrovni čisto ľudskej, vie, že musí byť pripravený aj na chlad a prázdnotu, ktoré sa neskôr v modlitbe objavia.

-

259. Ak sa chceme naučiť modliť sa, musíme pozorovať Ježiša: Ježišova modlitba spôsobuje, že má súcit so slabosťami iných, aby ich oslobodil.

-

260. Ak prežívame modlitbu iba skrze naše pocity, znechutíme sa, lebo očakávame od Boha iba to, čo chceme počuť my.

-

261. Modlitba je stretnutie Božieho smädu s naším smädom.

-

262. Modlitba je zmluva, kde vystupujú zmluvné strany - ja a Ty.

-

263. Modlitba je vzťahom medzi dvoma stranami, ktoré sa navzájom milujú.

-

264. Modlitba ako „priateľský vzťah“ však musí byť prežívaná na úrovni viery, a nie pocitov.

-

265. Sústrediť sa modlitbou znamená dať sa Bohu k dispozícii; byť sústredený znamená byť "tu", na správnom mieste, teraz. Často ma to nutká ísť na "správne" miesto. Najdôležitejšie je to "teraz". Sústredenosť, uzobranosť môžeme chápať ako ísť do stredu, nájsť stred, alebo zobrať všetko - pozbierať do jedného celku, poukladať myšlienky. Je to ťažká a namáhavá práca, ale existuje šanca odpovedať Bohu na otázku: "Kde si?", mojím: "Tu som."

-

266. Vytrvalosť v modlitbe nie je na to, aby sa Boh konečne obmäkčil, ale aby sme si lepšie uvedomili, ako od Boha závisíme vo veľkom i malom.

-

267. Bez dôvery modlitba stráca zmysel priateľského dialógu.

-

268. Či už človek zabudne na svojho Stvoriteľa, alebo sa skrýva ďaleko od jeho tváre, či sa už ženie za svojimi idolmi, alebo obviňuje božstvo, že ho opustilo, živý a pravý Boh neúnavne volá každého človeka k tajomnému stretnutiu v modlitbe - je to krok lásky zo strany Boha a krok človeka je vždy odpoveďou.

269. Dýchajme v modlitbe zhlboka.

-

270. Ide o lásku, modlitba musí smerovať k Láske - iba tak je modlitba pravdivá a prináša ovocie v živote.

-

271. Každý, kto má zmysel pre dôležité a veľké veci, prv, než k nim pristúpi, odpúta sa od rozptýlenia a dá sa vnútorne do poriadku; o čo väčšia musí byť naša príprava na modlitbu, kde sa stretáme s Bohom vo viere? Aká je naša príprava, taká bude aj modlitba. Účinnosť modlitby závisí od našej prípravy, od pripravenosti nášho tela, srdca a mysle.

-

272. Ak chcem byť človekom vnútorného života, musím byť v prvom rade pokorný. A ak sa chcem stať pokorným človekom, musím sa modliť.

-

273. Modlitba a život sú neoddeliteľné.

-

274. Modlitba je pre náš duchovný život nevyhnutná, lebo bez nej nezískame dar pokory. Potrebujeme modlitbu, lebo potrebujeme pokoru.

-

275. Byť človekom neustálej modlitby znamená postupne sa ním stávať; kto sa bude učiť vo svojom živote praktizovať častú modlitbu, postupom času sa stane človekom neustálej modlitby.

-

276. Aj naše Zdravasy sú chodník, ktorý nám pomáha, aby sme sa nestratili v horách tohto sveta; chodník, ktorý nás privádza do bezpečia, do náručia nebeského Otca.

-

277. Fantázia má silu väčšiu ako atóm, armáda celého sveta, spoločne všetky vynálezy vedcov celých dejín, pretože v mysli, v rozhovore s Bohom – v modlitbe, v našej fantázii je nekonečno; treba si nájsť čas, mať k tomu chuť, otvoriť sa dokorán láske a večnosti.

-

278. Rozmýšľať o Bohu, znamená hovoriť s ním.

-

279. Modlitba nám dáva nádej na lepšiu budúcnosť.

-

280. Človek má jednu peknú úlohu: modliť sa a milovať - to je šťastie človeka na zemi!

-

281. Boh nás učí veľa a často modlitbami prosiť, aby sme si dar viac vážili.

-

282. Modliť sa neznamená len hovoriť, ale predovšetkým počúvať.

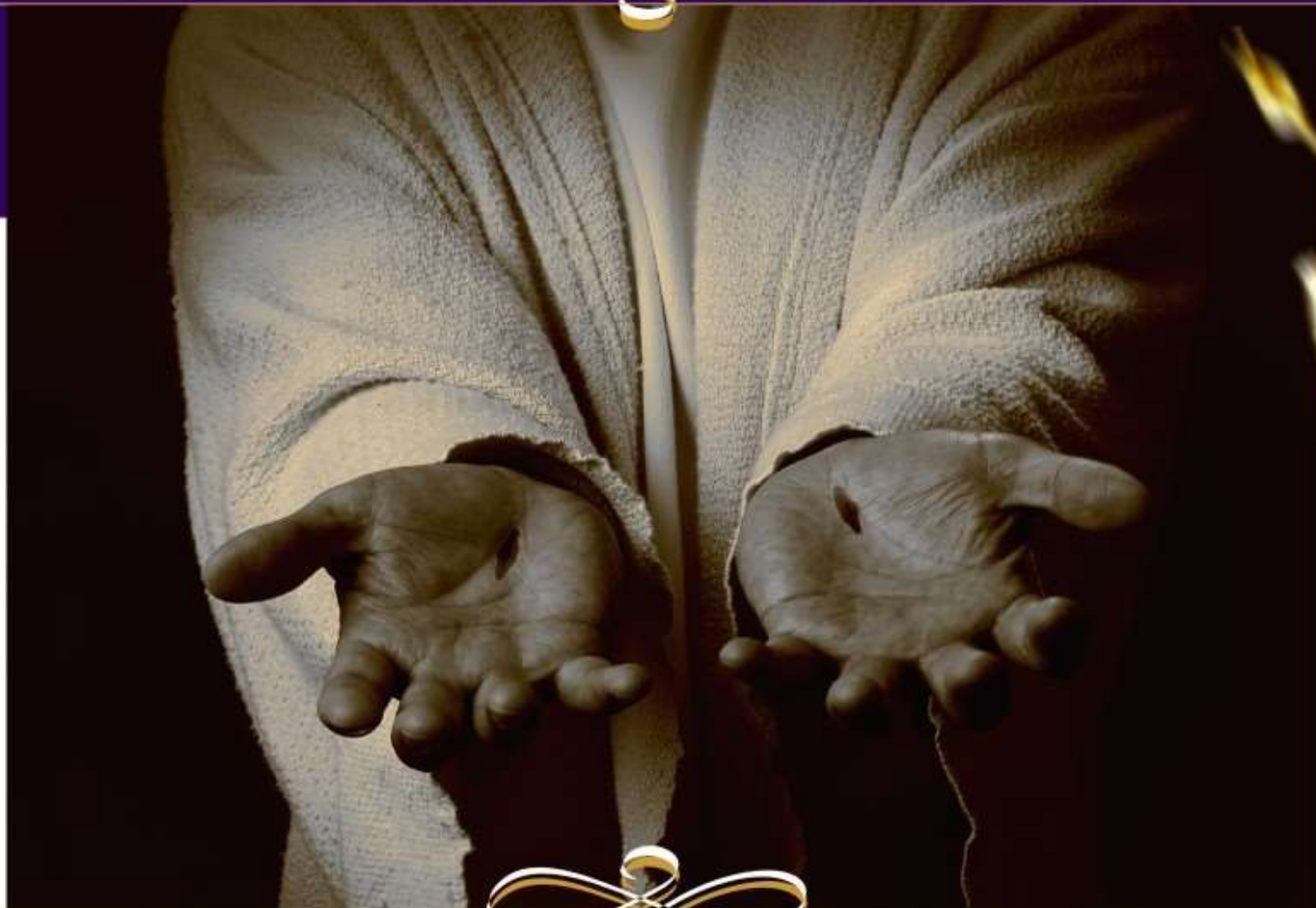
-

283. Modlitba tvorí každého a každý sa tvorí skrze modlitbu.

-

284. Nezabúdajme na dýchanie duše - modlitbu.

Herbār myšlienok Ļubomīra Stancēka

M Ú D R O S Ť

285. Nemôžeš porozumieť Božím úmyslom, pokiaľ sa nenaučíš, ako v sebe urobiť miesto pre Boha.

-

286. Vede nás od začiatkov k začiatkom cez začiatky, až k definitívnemu začiatku.

-

287. Aké šťastie, že nemôžeme vždy všetko pochopiť! Keby to tak nebolo, nevedeli by sme nechať Božiu múdrosť konať podľa jej úmyslov.

-

288. Vraj zdravý ľudský rozum a Božie bláznovstvo stoja proti sebe.

-

289. Múdrosť nás spája s Bohom.

-

290. Myslieť tak ako Ježiš, znamená: byť v Bohu.

-

291. Bázeň Božia - pamätanie na Boha; vedomie, ktoré sa neuspokojuje s povrchným prežívaním prítomného okamihu, ale ktoré sa stále viac a viac rozširuje, objíma minulosť i budúcnosť, dno i vrchol.

-

292. Mysel' rastie poznávaním; je prekvapujúce, aký zdravý úsudok v praktických otázkach života, majú i veľmi prostí a jednoduchí veriaci.

293. Musíme zanechať znaky moci, aby sme zachovali moc znakov.

-

294. Pri konfrontácii sa dá spoznať postavenie priemernosti a svätosti - memento zamiesť pred vlastnými dverami.

-

295. Musíme sa usilovať o pestovanie múdrosti v živote. Mať múdrosť znamená mať aj nový pohľad na svet, nové hodnotenie skutočnosti vo svetle Božej pravdy.

-

296. Spravodlivo neznamená každému rovnako! Spravodlivo znamená dať každému, čo si zaslúži.

-

297. Boh chce, aby sme sa naučili prijímať jeho vždy dobré rady, a tak sa raz stali dobrými radcami pre tých, ktorých nám zveril tu na zemi.

-

298. Človek môže byť múdry ako Šalamún, ak však nemá jednoduchosť a nevinnosť detského srdca, zatvára sa pred pravdou a nakoniec môže byť na tom horšie ako jednoduchý človek bez vzdelania, ktorý je však úprimný, ponížený a otvorený pravde...

-

299. Prosiť o dar rozumu je našou povinnosťou, a zároveň obrovským privilegiom. Nedajme si vziať toto privilegium a využívajme ho.

-

300. Múdry človek sa učí čakať na Boha, hoci niekedy sa nám v živote môže zdať, že Boh čaká na nás.

-

301. Mali by sme pochopiť, že Božia vôľa sa prejavuje predovšetkým vnútri svedomia.

N Á D E J

302. Svet je smädný po nádeji.

-

303. Nádej si osvojuje očakávania, ktoré podnecujú činnosť ľudí; očisťuje tieto očakávania, aby ich zamerala na nebeské kráľovstvo; ochraňuje pred malomyselnosťou, je oporou vo chvíľach opustenosti a rozširuje srdce v očakávaní večnej blaženosti.

-

304. Nádej na eschatologickú Božiu budúcnosť umožňuje projekty budúcnosti vo vnútri dejín; tým, že nás oslobodzuje od strachu z existencie, oslobodzuje nás k práci pre druhých.

305. Keď žijeme v nádeji, v dôvere očakávame príchod Božieho kráľovstva a túžime po budúcom šťastí, ktoré môže dať len Boh.

-

306. Nádej je zbraňou, ktorá nás chráni v boji o spásu; v skúške zabezpečuje radosť; prejavuje sa a živí modlitbou, ktorá je súhrnom všetkého, po čom v nás (nádej) vzbudzuje túžbu.

-

307. Človek, ktorý dúfa, je presvedčený, že Boh ľudstvo naozaj miluje, a to napriek množstvu prekážok zla a slabosti ľudí, stvorených pre ustanovenie Božieho kráľovstva.

-

308. Nádej nás uisťuje, že Boh nám dá silu a odvahu, ktorú potrebujeme na dokončenie svojho života, a že v ňom nájdeme plnosť a šťastie, ktoré nemôžu dať stvorené veci.

-

309. Nádej je bezpečná a pevná 'kotva duše'.

-

310. Nadšenie vzbudené nádejou chráni pred egoizmom a vedie k radosti z kresťanskej lásky.

-

311. Blahoslavenstvá povznášajú našu nádej k nebu ako k novej zaslúbenej zemi; vyznačujú nádeji cestu cez skúšky, ktoré očakávajú Ježišových učeníkov.

-

312. Nádej zodpovedá túžbe po šťastí, ktorú Boh vložil do srdca každého človeka.

-

313. Nádej neutešuje, ale dáva odvalu.

-

314. Tak zostáva iba nádej, že v dejinách sa ako posledný ukáže zmysel a nie nezmyselnosť, právo a nie bezprávie, pravda a nie lož, šťastie a nie beznádejné utrpenie.

-

315. Iba Boh nás môže pravdivo súdiť, ale skôr ako by to urobil, dal nám žolíka, ktorým je sviatosť zmierenia.

-

N E B O

316. Nebudeme váhať vyhlásiť za blahoslaveného a svätého toho, komu by bola udelená podobná skúsenosť v tomto smrteľnom živote, i keby len zriedka alebo iba jediný raz, a to dokonca na prchavú chvíľku, sotva v rozmedzí jediného okamihu. Pretože stratiť v istom zmysle seba samého, ako keby si neexistoval, a vôbec nevnímať samého seba, vyprázdniť sa od seba a akoby sa anulovať, je ako už prebývať v nebi.

-

317. Moje telo a moje srdce zmizli; Boh je naveky časťou môjho srdca, Boh je časťou mňa samého.

318. Akú odpoveď od nás očakáva nebo a očistec so svojimi obyvateľmi? Odpoveď na skrytý hlad.

-

319. Nerobme si nebo z našich náklonností, ale radšej sa my nakloňme k nebu.

-

O M Y L

320. Odmietli sme mnohých ľudí, ktorých Boh použil a preto vieme, ako veľa toho nevieme.

-

321. Niektorí strávia celú svoju mladosť v neužitočných záujmoch, nakoľko sa celkom zameriavajú na osvojovanie si učenia takej múdrosti, ktorú Boh nazýva nerozumnosťou.

-

322. Ľudia si často dodávajú odvahu tým, že zmenšujú hroziace nebezpečenstvo, že si nahovárajú, akoby bola okolo samá istota.

-

323. Ach, aký lahodný zvuk sveta: peniaze voňajú mocou a bezstarostným životom.

-

324. Utrpenie vraj oslabuje, poníža a niekedy hanobí ľudskú bytosť; vraj robí človeka úplne závislým od iného človeka - je to kameň úrazu všetkých múdrostí aj náboženstiev; tie najopatrnejšie sa robia, že ho nevidia, obchádzajú ho. Takéto zmýšľanie je však neospravedlňiteľné a nezlučiteľné s predstavou Boha, čo znamená, že v našej úbohej bytosti je každý nedostatok formou Božej prítomnosti - kto toto nechápe, nikdy nepochopí kresťanstvo.

-

325. Ježiš nie je proti múdrosti a rozumu, ale je proti pýche a namyslenému mudrovaniu, ktoré je najčastejšie obyčajnou hlúposťou.

-

326. Násilne odstraňovať zlo, môže pôsobiť škodu aj na dobrom.

-

327. Neraz kritici a ohovárači čnosti vychádzajú z nepochopenia, z vymysleného prekrucovania vecí, takže pohrdajú nie pravou čnosťou, ale jej karikatúrou. Ale nemožno poprieť, že neraz ju prekrútili slovom alebo skutkom práve tí, ktorí ju mali stelesniť v plnej zhode s pravdou, no namiesto toho, dali príležitosť k útokom na ňu.

328. Niekedy stačí jedno zlé rozhodnutie a ublížime mnohým.

-

329. Pohrdame Ježišovými milosťami; používame ich na to, aby sme ho urážali...

-

330. Aj našim problémom sa môže stať, že Ježiša začneme vnímať ako podomového predavača, ktorý prichádza, aby ponúkol najnovšiu encyklopédiu morálnych zásad v bláhovej viere, že keď ju vyjadrujete s dostatočnou silou presvedčenia, že nedokážeme ponuke odolať...

-

331. Chytráctvo svojho "ja" je nerozumné nazvať múdrosťou.

-

332. V Bohu je dynamika, ktorú hľadá dnešný svet, no nenachádza ju, lebo si myslí, že dynamika sa nachádza v materializme; ten však nakoniec úplne neosobne sklame každého, kto doň vkladal dôveru...

-

P A N N A M Á R I A

333. Môže Matka plná lásky, byť nevypočutá od Syna, ktorého srdce je prameňom všetkej lásky?

-

334. V Márii nachádzame živý vzor, podľa ktorého budeme ako duchovní umelci, vytvárať dielo svojho charakteru.

-

335. Mária bola slobodnou a rozumom obdarenou prirodzenou bytosťou – človekom; je zázrakom prozreteľnej Božej všemohúcnosti a dobroty.

-

336. Panna Mária učí pravej veľkodušnosti, pokoju, viere, nádeji a láske.

-

337. Vzor Panny Márie učí, že láska podstatne mení veci, udalosti, prostredie, ľudí.

-

338. Neexistuje prosba, ktorú by Ježiš na príhovor svojej matky nevypočul.

-

339. U Márii majú prednosť tie prosby, v ktorých prosíme o duchovné dobrá; keď prosíme o odpustenie hriechov, o silu, o ochranu pred pokušeniami, keď prosíme o pomoc v napredovaní v duchovných hodnotách, jednotlivých čnostiach.

-

340. Mária je slávou Jeruzalema, radosťou Izraela.

341. Aj skrze Máriu poznávame, že láska je jediným meradlom, podľa ktorého bude merať Boh hodnotu nášho života; všetko ostatné bude podradné.

-

342. Na ceste s Máriou sa ide na isto k večnosti; na ceste s ňou sa neblúdi, zbytočne neobchádza a ani nezachádza, ale ide, hoci ťažkou a namáhavou cestou, ale tou pravou, primerane každému jeho okolnostiam určeným Bohom z lásky - je to cesta svätosti.

-

343. Mária je a bude stále svojím zjavom, príkladom a príhovorom zárukou šťastia pre všetkých úprimne hľadajúcich pravé šťastie.

344. V škole Márie môže študovať každý bez rozdielu a každý primerane má čas na konzultácie i skladanie skúšok. V škole, do ktorej sme všetci pozvaní, neobstoja leniví, vypočítaví, hriešni špekulanti, všetci ktorí uprednostňujú hriech; buď budú vykázaní, ale ešte skôr - sami sa vylúčia, odídu.

-

345. Príklad Ježišovej Matky učí, že sa vyplatí kráčať v jej šľapajach, pretože ona naučí tajomným cestám, po ktorých duše privedie k veľkosti.

-

346. Cez oblaky dejín Božej spravodlivosti už žiari Hviezda ranná.

-

347. Kto je v škole Márie, nepozera, kde Bohu slúži, ale ako si s láskou plní svoje povinnosti.

-

348. Kedykoľvek je to potrebné a nakoľko je to potrebné, Mária učí uhášať smäd lásky, hlad lásky, pocestného prijať z lásky, preniknúť väzenie láskou; učí vlievať zúfalým nádej, tmu premáhať svetlom, svietiť životom okoliu – aby blúdiaci našli správnu cestu.

-

349. Hoci Panna Mária žila v tichu, predsa je najväčšou hovorkyňou Božej lásky k ľuďom.

-

350. Srdce Panny Márie je predsieňou do Ježišovho srdca.

-

351. Boh má na nás požiadavku, aby sme vstúpili do jej školy.

-

352. Panna Mária učí pozorovať život reálne; včas a vhodne reaguje, aby nedošlo k mylnému optimizmu; je na nás, aby sme si v jej škole nadobudli také hlboké poznanie o Božej svätosti, o príšere hriechu a o hrôze pekelného ohňa a večnej straty Boha, aby sme sa nikdy neodvážili urobiť niečo, čím by sme stratili Božie priateľstvo.

-

353. Mária pomáha nájsť svetú pravú lásku.

-

354. Mária nás učí vo svojej škole, ako sa nasýtiť a nezostať hladným naveky.

-

355. Mária chce stať aj vtedy pri človeku, keď povedia „zomrel“, aby ho priviedla k Synovi ako svoje dieťa, ako brata, sestru.

-

356. Škola si vyžaduje chuť, odvahu, sebazápor a veľa lásky; škola je zápas, myslieť bolí. Mária však neopustí, utrie slzičku z očka prváčika, keď ruka neposlúcha a nechce potvora, napísať „a“.

-

357. Je čas, prehodnotiť svoju školu pod vedením Márie.

P O K O R A

358. Duša pokorného človeka je ako more: hod' do mora kameň, hladina sa sotva pohne a kameň sa okamžite potopí. Rovnako tak miznú zármutki v srdci pokorného človeka, pretože Pánova pomoc je s ním.

-

359. Pokora je nevyhnutná pre náš život modlitby, lebo ju udržuje v pevných hraniciach.

-

360. Skrze lásku pokorná duša praje každému väčšie dobro než sebe, teší sa, keď vidí, že druhí majú viac šťastia, a je sklúčená, keď vidí, ako druhí trpia.

-

361. Pokorná duša je plná lásky a nevyhľadáva popredné miesta, ale praje všetkým dobro a je za každej situácie pokojná.

-

362. Pokorný človek sa utieka k Bohu, pretože vie, že „sám od seba nedokáže nič a pozná svoju bezmocnosť.“

-

POSĽUŠNOSŤ

363. Čím je nakoniec poslušnosť? Je úplnou láskou. Keď si naplno láskou, nerobíš viac svoju vôľu, ale vôľu druhého, nevolíš si viac svoju osobnú iniciatívu, ale usiluješ sa podporiť iniciatívu druhého. A ak náhodou druhý – blížny, ktorý je vedľa teba alebo žije s tebou, urobí to isté voči tebe, v tejto výmene lásky je Láska. Vtedy to, čo z toho vzíde, už nie je tvoja iniciatíva alebo iniciatíva druhého, tvoja vôľa alebo vôľa druhého, ale vôľa Božia.

-

364. Boh, ktorý jediný je dobrý, dokonale pozná, čo je pre človeka dobré a z lásky k nemu mu to predkladá v prikázaniach.

365. Odmietavejší postoj k poslušnosti majú tí, ktorí skutočnú slobodu nikdy nepoznali, ktorých od detstva príliš obmedzovali; im sa potom nezávislosť zdá takým vznešeným ideálom, že každá podriadenosť je iba hrubším alebo jemnejším stupňom otroctva.

-

366. Nikdy sa nepodarí vidieť, ak nebudeš poslušný.

-

367. Poslušnosť Ježiša k Otcovi je aj nad súciti a dobrotu jeho srdca.

-

368. Prekážkou poslušnosti je vždy nevera a pýcha; kto nie je pokorný, nie je ani poslušný.

369. Čím viac si je človek vedomý svojich osobných vlastností, čím viac si na sebe zakladá, tým sa cíti povolanejší, aby súdil o všetkom i o tom, čo má byť predmetom jeho poslušnosti.

-

370. Boh vkladá do srdca oko, keď do toho, kto poslúcha, vlieva svetlo kontemplácie.

371. Ak budeš hluchý voči hlasu toho, kto rozkazuje, budeš aj slepý.

-

372. Poslúchaj s náklonnosťou srdca, aby si mohol vidieť okom kontemplácie

-

373. Poslušnosť je chudoba od seba samých. Hovorí sa, že je to najťažšia vec; pretože je ešte ľahké zrieknuť sa niečoho alebo niekoho, čo je stále "mimo" mňa, ale zrieknuť sa seba samých sa zdá obtiažnym.

P O V O L A N I E

374. Pravé povolanie utíši smäd ľudského srdca.

-

375. Boh mal naše povolanie ešte skôr, ako sme sa narodili; ba viac, práve preto nám dal narodiť sa – kvôli povolaniu, kvôli plánu, ktorý máme na zemi uskutočniť.

-

376. Máme slobodnú vôľu - nezáleží len na Bohu, ale aj na nás, či sa otvoríme pre Božie poklady, ktorými nás chce obdarovať.

-

377. Boh dá povstať novým prorokom, ktorí to, čo je dávno známe, oznámia novým spôsobom.

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka

P Ý Č H A

378. Človek, ktorého pýcha dostane svojimi pomýleniami do svojej hrste, sa honosí iba akýmsi zdaním, naplní sa prázdnotou, nafúkne sa ako žaba z bájky, ktorá sa svojou domýšľavosťou tak nafukovala, až praskla.

379. Pýcha sa často nazýva matkou všetkých hriechov; jej zvláštnymi dcérami sú opovážlivosť a ambícia.

380. Keď sa človeka zmocní pýcha, obyčajne za ňou prichádzajú ďalšie neresti: lakomstvo, smilstvo, závišť, nespravodlivosť.

381. Najväčším nepriateľom duchovného pokroku je pýcha.

382. Odmietanie sviatosti zmierenia môže byť samovražda duchovného života a zatratenie duše.

383. Pýcha začína tým, že odpadneme od Boha.

384. Pýcha je zo všetkých hriechov najhoršia a zároveň najsmiešnejšia.

385. Pýcha a sebeckosť sú hrobári radosti.

386. Je najväčším nepriateľom napredovania na ceste kresťanskej dokonalosti, svätosti.

R A D O S Ť / Š Ť A S T I E

387. Čokoľvek by človek prežil, stále ostáva poloprázdny. Pozemské šťastie a limitované poznanie, chápe človek ako ohraničené, a preto kráča ďalej. Koľkokoľvek takýchto ohraničených vecí spoznáme, ťahá nás to ísť stále ďalej. Nikdy nebudeme hotoví, plní a nasýtení, každý koniec je pre nás novým začiatkom.

-

388. Musíme byť šťastní za každú cenu, okamžite, inak sa nám to nemusí podariť; to, čo chýba, môže nás obráť o šťastie; vždy nám bude niečo chýbať; ak bez toho nemôžeme byť šťastní, nebudeme šťastní nikdy.

389. Dá sa hovoriť o radosti, keď nevieme zniesť sami seba, prijať seba, tú ťarchu nášho ducha, či žalár vlastného "ja"...?

-

390. Akonáhle sa zastavíme, aby sme ho pozorovali, uchopili, rozplynie sa. Musíme sa pozrieť do tváre pravde, obete, povinnosti alebo i smrti, aby sme si uvedomili, že sme šťastní; v tomto okamihu, ako sa ho zriekame, uvedomujeme si, že sme sa vlastne zbavili len okov, že sme obetovali len svoje trápenie.

-

391. Šťastie v sebe nesie niečo hlboko bolestné a ťažké; žiada od nás, aby sme znovu prijali údel, ktorému sme chceli uniknúť.

-

392. Keď sa stráca pokoj a s ním aj radosť, je najvyšší čas zmobilizovať sily, zastaviť sa, poznať príčinu, pravý stav. Už snád prepukol utajený, ale známy nám syndróm choroby, už dlhšie sa necítila pravá radosť. Nebol to v ostatnom čase len “život sebaklamu”? Je potrebné si rýchlo uvedomiť, že opravdivá radosť nemôže byť tam, kde sa niekto sám seba berie príliš vážne.

-

393. V milosti šťastia je ľahké konať dobré skutky, bez problémov dokážeme vykonať i tie najťažšie veci, lebo šťastie, podobne ako láska, sa chce dávať a šíriť; zrazu všetko do seba zapadá, dáva zmysel.

394. Opravdivá radosť má hlboké korene v srdci. Nezriedka ju sprevádza veselosť, veľmi dobre sa však znesie aj s vážnosťou. Veselosť je spravidla čosi vonkajšie, niekedy je i hlučná; radosť je trvanlivá, kým veselosť prichádza a odchádza. Bez vnútornej radosti niet ani vonkajšej.

-

395. Ak správne chápeme radosť, tak si uvedomujeme, že sme výlučným majetkom svojho Pána.

-

396. Uvedomujeme si, že radosti ľudskej duše patrí nevyhnutne nájdenie súčasne kvalitného obsahu i cieľa života; potom pochopíme tie dve prikázania, na ktorých spočíva celý Zákon a Proroci.

-

397. Je niečo hlboko fascinujúce vo výraze «byť zle šťastný». My všetci sme zle šťastní; sme šťastní nevedome, nemotorne, zatrpknuto.

-

398. Šťastiu treba poskytnúť úver: treba byť šťastný vopred, treba nachádzať šťastie v dôvere i v nešťastí.

-

R U K Y

399. Človek azda ničím tak neprezrádza svoje vnútro ako svojimi rukami. Naše ruky sprevádzajú a tlmočia naše myšlienky, túžby a city.

-

400. Všimnime si svoje ruky; podľa nich sa dá celkom ľahko poznať, nakoľko sme verní Bohu a jeho prikázaniam a koľko v sebe prechovávame lásky voči blížnemu.

-

401. Ruky často hovoria viac ako náš silný hlas; hovoria o našich túžbach, citoch myšlienkach; pretože rukami sa dá klopať na dvere nielen z dreva a plastov, ale najmä srdce ...a najmä Božieho milosrdenstva.

SLOBODA

402. Človek je slobodný, preto môže Božie prikázanie prijať a pochopiť. Jeho sloboda je veľká, predsa však nie je nekonečná. Musí ale prijať mravnú normu, ktorú mu dáva Boh; ak ju človek prijme skutočne sám, realizuje svoju slobodu.

403. Zrieknutie samého seba je nutné a konštruktívne: lebo najsilnejšie vplyvy na našu slobodu prichádzajú z lipnutia na seba samých. Keďže sme stvorenia, sme preto náchylní potvrdzovať seba samých pred inými, kým zákon života je práve zaprieť seba, aby sme podporili druhého.

-
404. Sloboda od seba samých platí i dnes ako včera a bude platiť i zajtra.

-
405. Čistota úmyslu spočíva v tom, aby sme všetku duchovnú silu nasmerovali na Boha; mať čistý úmysel je náročné, no veľmi oslobodzujúce a upokojujúce.

-
406. Ovládanie myšlienok a predstavivosti oslobodzuje, a stáva sa pre človeka znakom vlády nad svojím životom a schopnosti obetovať sa.

-
407. Moja sloboda končí tam, kde začína právo druhého.

-

408. Ak človek nedá s poslušnosťou svoju slobodu Bohu, tak ju stráca.

-

409. V čistote úmyslu hlavnú úlohu zohráva láska k Bohu; a čím väčšia láska k Bohu, tým väčšmi viem, že som viac závislý od neho.

-

410. Ľudia si prestávajú uvedomovať, že ich sloboda musí byť ohraničená Božou autoritou, hĺbkou i šírkou.

S M Ú T O K

411. Odložme nezdravú charizmu.

-

412. Aj nám - našej pesimistickej povahe, viac vyhovujú tragické udalosti a vždy si nachádzať dôvody byť smutný na «náš účet», čo nás rozžiali, hoci predstierame, že žialime nad Pánom.

-

413. Človek sa dobrovoľne rozhodol poznať zlo. A k zlu patrí bolesť, námaha, straty, sklamanie i smútok.

-

414. Neodháňajme od seba ľudí, pretože sa tvárime ako "hrobári radosti".

-

415. Smútok zabíja povolanie.

-

416. Vôľa obyčajne ako prvá zoslabne a v konaní zostane mdlá, hoci vďaka zvláštnej milosti boli povedané najobdivuhodnejšie veci, aké bolo možné povedať. V takom prípade to všetko slúžilo iba na pobavenie sluchu. Podobne akoby sluch potešil harmonický zvuk hudobných nástrojov alebo zvonov, ale neprebudil by dušu z jej strnulosti, pretože samotný hlas nemá dostatočnú moc na to, aby vzkriesil mŕtveho z jeho hrobu.

-

417. Keď vidíme smutnú zasvätenú osobu, nevnuká sa pohnútka spýtať sa: „Prepáč, nezomrel náhodou tvoj Boh?“

S K Ú Š K A / U T R P E N I E

418. Láska za lásku.

-

419. Človek sa dostáva do opustenosti, pokorovania, ohovárania, prenasledovania. Takýto stav niekedy závisí od Božích úmyslov a podľa vernosti a veľkodušnosti človeka, trvá i viac rokov. Stav začína tým, že Boh sám rôznym spôsobom dáva duši, ktorú pozýva k vyššej dokonalosti, poznať svoje úmysly s ňou. Keď ju utrpením a skúškami privedie k tomu, aby sa dokonale obetovala, úplne odumrela sebe, svetu a prebúdza ju k novému životu. Vtedy duša dostáva istotu večnej blaženosti.

-

420. Plač je reč utrpenia. V mene utrpenia musí nájsť reč, a jeho rečou je plač. Bez času plaču a bez volania „prečo?“, hrozí nebezpečenstvo, že trpiaci človek bude pohltený tmavou a nemou apatiou.

-

421. Skúška priateľstva sa ukáže počas očisťovaní, keď sa nám bude zdať, že nás Boh nepočuje, alebo, že nás 'opustil'. Vtedy sa ukáže pravosť našej lásky a dôvery.

-

422. Skúška - to je Božia pedagogika voči nám, aby nás posvätil a priviedol k sebe; keď nás Pán skúša, nedopustí, aby nám cez takéto skúšky nepripravil a neudelil hojnejšiu milosť.

-

423. Nedajme sa pomýliť, pretože aj dnes sa dokonca u niektorých teológov dozvieme, že utrpenie samo v sebe nemá hodnotu; rovnako, že jeho pôsobenie je výlučne negatívne.

-

424. Boh dopúšťa suchoty, aby naša láska mohla dozrievať.

-

425. Reálny človek a kresťan si nedokážu predstaviť život bez kríža rôzneho druhu a veľkosti.

-

426. Obdobie akejkol'vek zmeny je vždy spojené s krízou. Ak ju dokážeme využiť, slúži nám na rozvoj. V takomto období je človek najviac otvorený pre duchovno.

-

427. V duchovnom živote ľahko strácame trpezlivosť, keď vidíme, ako sa nám stále vracajú spomienky na život, ktorý sme popustili, zlé predstavy, ako stále upadáme do rovnakých chýb. Silné pokušenia sa niekedy vracajú s takou prudkosťou, že sa nám zdá, akoby sme im museli každú chvíľu podľahnúť.

428. Pod odvaleným kameňom len v rozprávkach sa nachádzajú poklady, ale v živote je to často realita, červíky - ich činnosť najmä na duchovnej ceste spôsobuje i hnisavé rany.

-

-

429. Svätosť hnutí i osôb sa trpezlivosťou vyskúša - potom sa ukáže, či bola pravá. Preto sa v životopisoch svätcov obyčajne stále venujú tým okamihom, keď sa najviac prejavila ich trpezlivosť

-

430. Trpezlivosť ma učí znášať pokojne to zlo, ktoré odstrániť nemôžem. Tento postoj je pochopiteľne veľmi rozumný, ale predsa len vyžaduje akýsi druh kapitulácie, poddanie sa, i keď nezavinené. Ak má byť trpezlivosť pozitívnou cnosťou, nemôže byť len akýmsi druhom nerozumnej kapitulácie, ale musí mať hlbší zmysel.

-

431. Tresty, ktoré Boh zosiela v priebehu dejín, nie sú tým Božím hnevom, čo vyníči a odstráni navždy, ale sú to iba podoby, ktoré ho anticipujú.

-

432. Ľudskej prirodzenosti sa môže zdať Božia služba ťažkou. Môže sa stať, že bude sa vyhovárať, stonať, plakať... nech, ale potom bude vernejšia, vytrvalejšia, odovzdanejšia.

-

433. Aby nás skúšky viedli k trpezlivosti a k dokonalosti, musíme niesť kríž 'za' Kristom, teda s pravým úmyslom, a v náboženskom duchu dať mu kresťanskú náplň.

-

434. Súcit je zlato, súcit s trpiacimi, diamant.

435. Dobro a radosť sa hriechom nezničili, nestratili sa zo sveta - len cesta k nim sa stala namáhavou a bolestnou.

-

436. Nohy ukrižovaných nebývali vysoko od zeme a preto sa neraz stávali potravou hladných šeliem; vrchná časť tela zostávala pre komárov a vtákov.

-

437. Človek je nútený znova začínať a keď by si myslel, že je na konci, rýchle zistí, že opäť nie je spokojný, že treba ísť ďalej, že každý koniec je vlastne nový začiatok.

-

438. Pokušiteľ neprichádza len trikrát za život, ale stokrát za deň...

-

439. Rozum sa pred utrpením bráni. Náš súhlas rozumu a vôle rozhoduje. Bez ich súhlasu nemôžeme ísť kam nechceme.

-

440. Kresťan sa smie a musí brániť, ak ho znevažujú, osočujú; jedno však nesmie: odplácať sa zlým za zlé.

-

441. Škrupule a neútešnosť, zdanlivá bezúčelnosť života sa nedajú ináč liečiť ako skutočnou a úprimnou trpezlivosťou.

-

442. V určitých chvíľach života bývame nevyhnutne vyzvaní, aby sme verili proti všetkým okolnostiam, aby sme dúfali „proti nádeji“.

-

443. Z lásky k Bohu máme pohotovo obetovať svoj život nie iba naraz - smrťou, ale po častiach - dlhým životom na zemi.

-

444. K dosiahnutiu spásy a v snahe po dokonalosti nie malými, ale veľkými a často osudnými prekážkami môžu byť aj pokušenia.

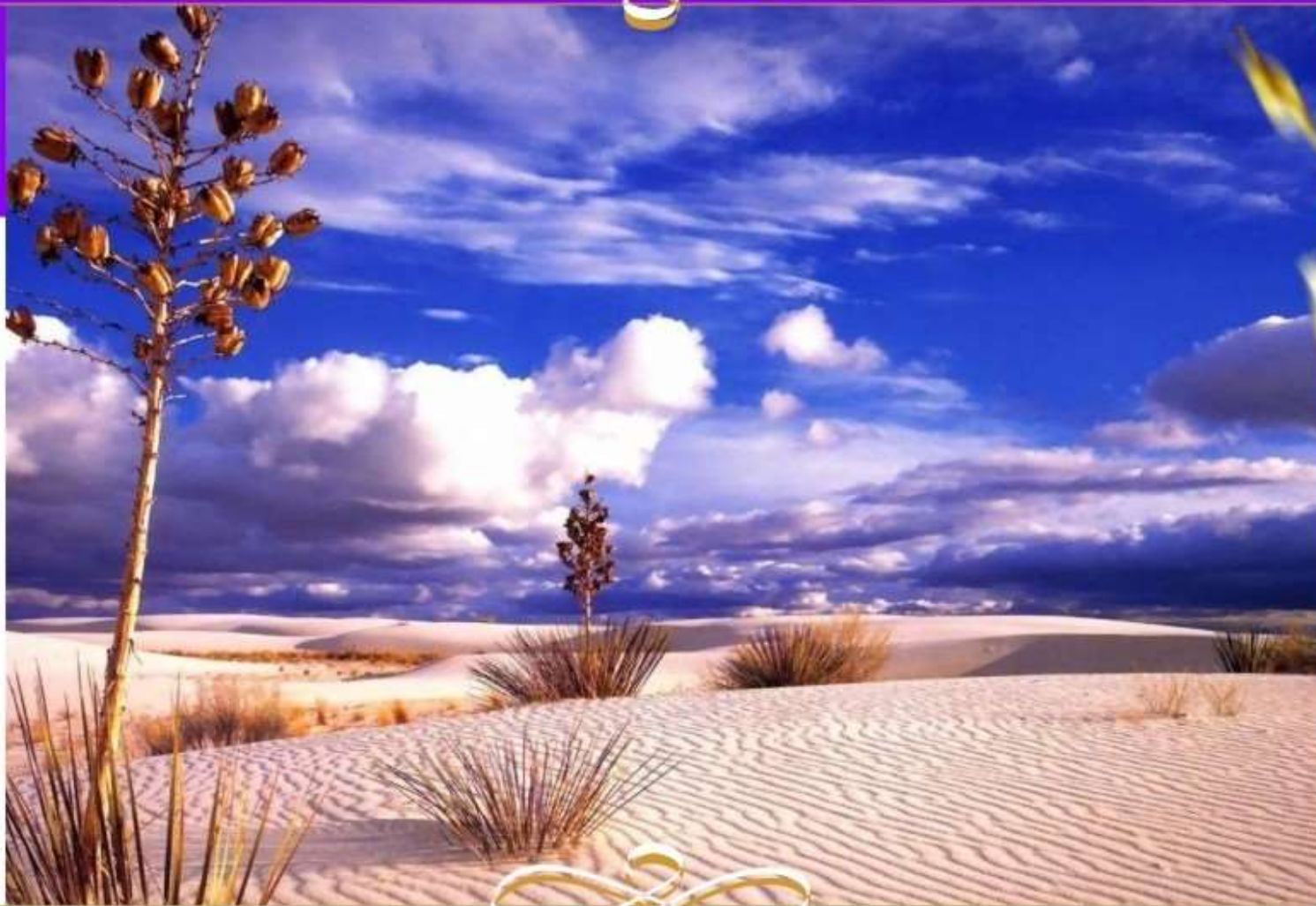
-

445. Naše ohraničenia spôsobujú, že odovzdanie seba samého, ktoré je v Božej nekonečnosti radosťou, je pre nás utrpením.

-

446. Ba mohli by sme povedať, že práve námaha a bolesť dávajú hodnotu tomu, čo nimi získame!

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka

-

447. Duša v utrpení dokáže viac pokročiť v čnostiach za mesiac, ako za rok v úteche a duchovnej radosti.

-

448. Apoštolská duša musí byť rozmrvená ako zrno v mlyne, aby mohla poslúžiť hladným za pokrm.

-

449. Keď trpí duša, trpí aj telo, a keď trpí telo, duši je to len na osoh.

-

T I C H O

450. Hĺbavé duše odjakživa mali radi mlčanie, pokoj a ticho, lebo boli presvedčené, že veľké myšlienky a osudové rozhodnutia najlepšie vznikajú v takomto ovzduší.

-

451. Urobme niečo, aby sa naše splašené kone zastavili, aby sme svoj existenčný lomoz prerušili, aby sme my počuli tikať svoju ľudskú dušu...

-

452. Nemali by sme zanedbávať ticho, mlčanie vo svojom živote, ak chceme byť šťastní.

-
453. Reč i mlčanie človeka prezrádzajú
hĺbku jeho bytosti a kvalitu vzťahov

-
454. V tichu sa rodia inšpirácie a
spoznávanie, ako napredovať.

-
455. V tichu sa najľahšie počuje šepot
Ducha Svätého.

-
456. Len tí, čo vedia poznať hodnotu ticha,
budú schopní obetovať sily na šírenie
Božieho kráľovstva.

-
457. V tichu sa odohrávajú veľké veci,
v tichu sa rodia veľké osobnosti.

458. Radosť objavená v tichu stane sa
sol'ou, svetlom, kvasom, sieťou, bohatstvom
pre svet.

-
459. Sme pripravení viesť tichý rozhovor
so svojím bytím. A práve v takýchto
chvíľach vypíname naše zablokované
obranné mechanizmy a niekde v hĺbke v
nás sa čosi dáva do pohybu. Čosi, čo
hádám aj trochu bolí, ale čo je napokon
príjemné.

V I E R A

460. Aby sme mohli povedať „ja verím“, musíme byť ochotní zapierať sa, darovať sa, byť pripravení obetovať sa, odriekať si a mať veľkorysé srdce...

-

461. Keďže viera musí byť rozumná, najprv si musíme svojím zdravým rozumom nadobudnúť istotu, že Boh skutočne prehovoril, dal zjavenie a akým spôsobom nám ho dáva poznať s istotou.

-

462. Neznamená, že veriaci sú zároveň „vediaci“, že vedia všetko - to by už nebola viera, ale veda.

-

463. Ak je Božia múdrosť nepochopiteľná vo svojich cestách, v spôsobe konania voči nám, ak občas nečakane zmení smer, verme, že to je zárukou, že bude tak isto nepochopiteľná v tom, čo pripravuje pre tých, ktorí v ňu dúfajú: čo ona chystá, to slávou a krásou nekonečne presahuje všetko, čo si vieme predstaviť alebo pochopiť.

-

464. Viera nie je obmedzená na pocit Božej prítomnosti v živote človeka, alebo na naučené poznanie o Bohu a zjavených pravdách - je oveľa viac ako poznanie a pociťovanie.

-

465. Keď dejiny Cirkvi hovoria o sile z Eucharistie, hovoria o potrebe živej viery.

-

466. Človek v boji o vieru s pomocou Božou najprv vytrhá burinu povahových chýb a nedostatkov, potom Božie slovo prežíva tak, aby počas všedných dní nemali prevahu dedičné zaťaženia, ale Božie slovo, ktoré sa má umocňovať.

-

467. Viera je nadprirodzený dar, dôvera v Boha a jeho prisľúbenia, prijímanie jeho Slova, a neustála dôvera napriek strachu, pádom, prekvapeniam, obavám a tisícom ťažkostí, ktoré život prináša.

-

468. Viera je cesta do neznámeho sveta Božích tajomstiev.

-

469. Ak rozprávame o viere, tak si ju musíme chrániť ako vzácny poklad, ako najvyššiu hodnotu terajšieho života.

-

470. Ak ide o pochopenie rozumom, viera neničí náš rozum, ale ho umocňuje, robí oveľa prenikavejším a pohotovejším.

-

471. Máme veľa dôvodov chápať spochybňovanie viery zo strany dnešných ateistov - ako očistu našej vlastnej viery a dospieť skrze ňu k hlbšiemu a lepšiemu chápaniu viery.

-

472. Vierou spoznáva človek nové pravdy, aby ich následne prijal v teoretickej, životnej, praktickej a osobnej rovine.

-

473. Boh človeku nezávidí a nekazí ľudské šťastie, naopak. Viera v Boha dáva ľudskému hľadaniu a plánovaniu posledný a najplnší zmysel.

-

474. Kto verí v Boha, dôveruje mu; a dôveruje úplne, pretože dôvera je buď totálna, alebo žiadna.

-

475. Ak v človeku je tzv. mŕtva viera, tak nemôže sa v ňom rodiť ovocie života, a tak aj láska bez viery je mŕtva.

-

476. Viera neničí dôstojnosť človeka a neoberá ho o jeho veľkosť, ale ho robí veľkým a dôstojným.

-

477. Cesta viery nás vzťahuje do tajomstva; a Boha možno stretnúť len v ríši tajomstva.

-

478. Problém dnešných čias je aj to, že vieru degradujeme na úroveň vedy a chceme stopercentne vedieť aj to, v čo môžeme iba veriť.

-

479. Vierou poznávame predmet svojej lásky; pohneme sa k nemu a nadobudneme s ním prvé spojenie.

-

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka

Ž I V O T

480. Každý veriaci má byť majákom viery.

-

481. Správne chápaná viera človeka priamo provokuje, aby sa pýtal a hľadal, a inšpiruje ho k najvyššiemu ús83iliu.

-

482. Viera je počiatok ľudského spasenia, základ a koreň všetkého ospravedlnenia.

-

483. Viera je pre človeka prameňom nesmiernej útechy a zároveň posilňuje vôľu človeka.

-

484. Veriť znamená vidieť Boha v každom človekovi a v každej udalosti.

485. Kto pozná svoj cieľ, je pútnik. Kto ho nepozná, je tulák...

-

486. Nehľadaj, čo ti môže dať život, ale hľadaj, čo ty môžeš dať životu. Nepýtaj sa, koľko radosti nachádzaš u iných, ale koľko jej nájdeš v sebe a koľko daruješ iným. Nepýtaj sa len na cel' života, ale tiež na cestu k nemu...

-

487. Život človeka potrebuje súčasne 'priestor, aj dno', potrebuje zmysel i naplnenie, teda obsah i cieľ...

-

488. Rozhovor, ktorý prebehol v raji,
v rôznych podobách stále prebieha.

-

489. Naše životy sú akoby knihou a ostatní
musia mať možnosť čítať o Kristovi o nás.

-

490. Nebojme sa naplno prežiť svoj život.
Vytvorme z nášho života krásne hodnotné
umelecké dielo; bude nás to stáť veľa
námahy, ale bez nej to nejde. A tak isto to
nepôjde ani bez Božieho požehnania.

-

491. Načo si predstavovať sedemdesiat
rokov, keď ani len nevieme, či budeme na
svete zajtra. Nič tu na svete nie je pevné
alebo stále. Nepotrebuje teda po ničom
príliš túžiť, ničoho sa nemusíme príliš báť.

-

492. Každé umelecké dielo má svoju krásu,
svoju hodnotu. Život človeka má
nevyčísliteľnú hodnotu vtedy, keď je
správne a pekne prežitý.

-

493. Učme sa plnohodnotnejšie žiť. Je to
veľké umenie, z ktorého môže vzniknúť
krásne umelecké dielo, za ktoré budeme
hodnotne ocenení najväčšou cenou, a to:
spásou našej duše.

-

494. Dar umenia je darom Božím, v
ktorom nám Boh ponúka schopnosť -
umenie žiť svoj život.

-

495. Človek nemôže účinne ohlasovať evanjelium, ak hlboko neprijal jeho odkaz.

-

496. Tajomstvá nie sú len v prírode, ale najmä v našich srdciach. Nerozumieme im, ale z nich žijeme. Sú soľ, svetlo v našich životoch.

-

497. Život kresťana je boj.

-

498. Každá úvaha ozrejmuje, že ako ľudia sme sami pre seba problémom, že sme pre seba otázkou, na ktorú si nevieme dať vyčerpávajúcu odpoveď.

-

499. Čo bolo včera – spomínajme, čo bude zajtra – tešme sa; najdôležitejšie pre nás je tá chvíľa, ktorú prežívame; to bolo, bude a i teraz prebieha.

-

500. Koľko karikatúr na jednom mieste!

O B S A H

AUTORITA - 8

BOH - 9

ČNOSTI - 13

ČLOVEK - 14

DETI - 17

DUCHOVNÝ RAST - 17

HRIECH - 25

LÁSKA - 29

MODLITBA - 39

MÚDROSTĚ - 53

NÁDEJ - 55

NEBO - 57

OMYL - 58

PANNA MÁRIA - 62

POKORA - 65

POSLUŠNOSTĚ - 66

POVOLANIE - 68

PÝCHA - 70

RADOSŤ - 71

RUKY - 73

SLOBODA - 74

SMÚTOK - 75

SKÚŠKA - 76

TICHO - 83

VIERA - 84

ŽIVOT - 88

Reakcie ľudí, ktorí svojimi príspevkami obohacujú web stránku venovanú knihe „Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka“:

- *Zamilovala som si vašu stránku, pretože má veľmi povzbudzujúce, zmysluplné a krásne výstižné texty, obrázky; aké pravdivé a skutočné poznanie!* /Anna L.

- *Každý deň sa tu dá načerpať duchovnej sily z Vašich slov, veľmi pekné na zamyslenie, naozaj krásne myšlienky, nemám slov.* /Helka B.

- *Samá múdrosť, Vaše zamyslenia sú liekom pre dušu v tomto ťažkom období, keď je ekonomická kríza a ľudia si nevážia jeden druhého, vďaka.* /Marta Š.

- *Toto je jediná stránka, ktorá mi dáva hĺbku, akú potrebujem a postrádam v tomto materiálnom svete, hovorí to, čo prežívam; vďaka za povzbudivé myšlienky, ktoré mi pomôžu zorientovať sa v tom, čo cítim; stále si nájdem na tejto stránke niečo, čo ma skutočne posmelí a povzbudí.* /Alena M.

- *Veľmi krásne ste rozvinuli slová Pána Ježiša, musím si ich zapamätať, vďaka.* /Zuzana P.

- *Nádherné vyznanie cesty.* /Peter S.

- *Vaše stránky sú tak oslňujúce, človek potrebuje silu každý deň a z vašich slov je veľa čerpania, veľmi veľa ponaučenia, ďakujem, že ich môžem čítať, naplňajú moju dušu.* /Blažena F.

- *Vďaka za túto múdrosť, svätá pravda.
/Evka B.*

- *Veľmi krásne citáty, dávajú silu do
života, som šťastná, že Vás máme /Majka S.*

- *Požičiavam si od Vás nádherné citáty,
vd'aka, je tu studnica nielen múdrostí, ale
i krásy. /Kaja B*

- *Ozaj krásne slová, také výstižné;
určite ich zdieľam, táto stránka je
nádherná, toto musí byť človek blízky
Bohu, keď tak nádherne vie všetko
vystihnúť a aj podporiť druhého človeka.
/Eva K.*

- *Toto je stránka, na ktorú sa vždy rada
vraciam a napĺňa ma spokojnosťou; koľko
pravdy v pár riadkoch, prenádherné. /Elena
...a mnohé iné.*

Ď A K U J E M E !

Vďaka patrí v prvom rade Pánu Bohu, ktorý svojim Duchom podnietil všetky strany, potom ešte raz P. Ľubomírovi Stančekovi, CM, ktorý mu aj v tejto úlohe povedal „áno“, a vám všetkým, ktorí sa rovnako nechávate viesť Duchom Svätým, zdieľate s nami vaše myšlienky, názory, pohľady, problémy..., delíte sa o skúsenosti a zážitky na duchovnej ceste hľadania Boha. Radi sa s vami stretneme každý deň pri „denných meditáciách Ľubomíra Stančeka“ na www.evanjelizacia.eu,

v ktorých sa okrem iného dozviete i o ďalších novinkách, ktoré pre Vás pripravujeme. Pre odber meditácii na Váš e-mail sa môžete prihlásiť na adrese: evanjelizacia@evanjelizacia.eu, kde vám radi poskytneme i ďalšie informácie.

Ľubomír S T A N Ć E K

P. Prof. ThDr.Dr. Ľubomír Stanček PhD. CM je rímskokatolícky kňaz - vincentín, univerzitný profesor, slovenský spisovateľ. Napísal viac ako sto kníh, vedeckých a odborných prác; je odborníkom v oblasti homiletiky, rétoriky, ekumenizmu a misiológie, a profesorom v odbore katolícka teológia v Spišskom Podhradí. V minulosti prednášal pastorálnu teológiu v Poľsku na postgraduálnom štúdiu v Lubline na KUL, ktorú do súčasnosti prednáša i vo Vroclave na WSHE. Je školiteľom doktorandského štúdi v študijnom odbore Katolícka teológia v predmetoch: homi-

letika, rétorika, pastorálna teológia, ekumenizmus, misiológia a duchovný život.

Je členom rôznych celoštátnych i medzinárodných vedeckých a odborných orgánov.

Doposiaľ napísal viac ako sto kníh rôzneho žánru: romány (ako nahrávky hovoreného slova boli na pokračovanie publikované v kresťanských médiách), homílie a vedecké diela. Tiež píše umelecké, odborné a vedecké monografie a práce; rôzne príspevky na zahraničných i domácich konferenciách; zborníkov, skrípt, učebných textov a iných odborných prekladov, prác a dokumentov v rôznych publikáciách.

P. Prof. ThDr. Dr. Ľubomír Stanček, Ph.D., C.M.

- úspešný slovenský autor, kňaz, profesor prednášajúci v rôznych krajinách sveta, uznávaný odborník v oblasti homiletiky, rétoriky, ekumenizmu a misiológie, autor viac ako sto kníh, vedeckých, umeleckých, odborných monografií a prác; publikovaných príspevkov na zahraničných i domácich konferenciách; zborníkov, skrípt, učebných textov a iných odborných prekladov, prác a dokumentov v rôznych publikáciách...

- člen niekoľkých medzinárodných i celoštátnych vedeckých a odborných orgánov

Výber z tvorby

1984

Ja som život, Ja som vzkriesenie

1985

Ja som láska, Krížová cesta rehoľnej

1988

Duchovný života svätosť

1989

Budete mojimi svedkami

1990

Ja som Cesta, Ja som Sol', Homílie na
každý deň I., Homílie na každý deň II.

1992

„Ja som Pravda“ I., „Ja som Pravda“ II., Ja
som „Sviatosti“, Ja som „Život“

1994

Nedeľa s Božím slovom o modlitbe

1995

Nedeľa s Božím slovom „Desatoro, Nedeľa
s Božím slovom „Sviatosti“, Nedeľa
s Božím slovom „Nedeľné a sviatočné
homílie“

1996

Všedné dni s Božím slovom I. diel, Všedné dni s Božím slovom II. diel, Všedné dni s Božím slovom III. diel, Nad Božím slovom I. diel december – marec, Nad Božím slovom II. diel apríl – júl, Nad Božím slovom III. diel august – november, Nedel'a s Božím slovom o modlitbe

1997

Malá metóda a najplnšia forma kázne, Homiletika v novej evanjelizácii, Homiletika Jozefa Vrabceca, Chod'te aj vy do mojej vinice I., Chod'te aj vy do mojej vinice I., Chod'te aj vy do mojej vinice II., Ponúknuté slovo, Otvorené srdce, Boh žije v svojom slove, Ohlásiť Evanjelium kráľovstva

1998

Návrat k Otcovi, S Máriou ku Kristovi

2001

Kňaz rétor, Evanjelium slovom

2002

Cirkvi na Slovensku a ekumenizmus, S Ježišom k Otcovi Fenomén ekumenizmu, Misijný fenomén, Duchovné obnovy pre CS

2003

Pohrebné homílie, Sobášne homílie, Áno Bohu slovom, Objavovanie ekumenizmu, Pastoračné dokumenty Jána Pavla II., Porozumieť misiológii, Pastoračné homílie

2004

Živé slovo, Kňaz, V Duchu Svätom nad
slovom, Zatiahni na hĺbinu

2005

Čnosti, Čnosti - druhé vydanie,
Hlásať Božie slovo

2006

Rétorika dnes, Daj sa mu celý

2007

Čítať a vykladať slovo, Zastavenie nad
slovom, Rozdávať slovo, Mama a syn

2008

Postaviť sa pred Pána

2009

Smrť naša každodenná, Tematické homílie
nad učením Cirkvi, Žiť slovom, Lukáš
slovom, Bolo im odpustené

2010

Slová pri krste, Slová pri pohrebe,
Nesmieme mlčať nad slovom, Aktuálne
slovo, Zobuď sa slovom

2011

Rétorika a jej praktiky, Radovať sa
s Bohom, Rozprávať sa s Bohom, Herbár
myšlienok Ľubomíra Stančka 1.

Pripravujeme:

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka II.,
Slovo na pracovný deň I., Slovo na
pracovný deň II., Marek slovom, Matúš
slovom, Uveriť slovám od Matúša, Uveriť
slovám od Lukáša, Absolútna istota...

-

Knihy si môžete objednať na adrese:
vincentini@vincentini.sk, alebo na tel.
č.: +421 2 48 257 101, 02 48 257 102,
02 48 257 129

Ľubomír Stanček

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka 1.

Vydala
Misijná spoločnosť sv. Vincenta de
Paul
v roku 2012

Prvé vydanie

ISBN: 978-80-970281-8-3
EAN: 9788097028183